SUSCRIPCIÓ
BARCELONA, UNA PESSETA AL MES
ESPANYA, 4'50 PTES. AL TRIMESTRE
ESTRANGER, 9'00 PTES. TRIMESTRE

EL:POBLE:CATALÀ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER D'EN PELAI, 42, PRINCIPAL
IMPRENTA
CARRER DE L'EST, NÚMERO 16
TELÈFONS
REDACCIÓ, 1.560 --- IMPRENTA, 2.293

ANY XI.-NUM. 3,377 — BARCELONA, DIMARTS 16 DE JUNY DE 1914 — UN NÚMERO, 5 CÉNTIMS

Drils i frescos Ultimes **NOVITATS** per a istiu. Fantasies en cotó. **BANDERES CATALANES** Gran Baratura. **Trius, Pallejà i Penna. Ferràn VII, número 47, i Call, 14 i 16.** (Antiga casa Sandiumenge fundada en 1806).

La decadencia de la política a Barcelona

Ara fa dèu anys Barcelona es trobava en plena activitat política. En Maura havía portat el rei a Barcelona i En Cambó li havía dirigit aquell discurs que fins ara no ha tingut les conseqüencies que'n temíen els enemics i que n'esperaven els partidaris de l'oportunisme monarquisant. Els quatre regidors del catalanisme lliberal, En Carner, En Suñol, En Giralt Verdaguer i En Pijoan posaren el primer llevat d'una política nacionalista republicana.

En les masses republicanes i en les germandats llibertaries hi cremava l'esperança d'una propera acció revolucionaria. Un íntim contacte feia confondre per de fóra els solatges de les joventuts d'una poixanta unió republicana amb els del sindicalisme anarquista.

De tant en tant reventaven bombes a Barcelona. Ningú ha sapigut mai d'ont venien ni qui les posava. La passió de la lluita ha fet llançar moltes acusacions que no s'han explicat d'una manera satisfactoria. La característica d'aquelles bombes és que anaven contra la ciutat: no eren un guant llançat a la cara de l'exèrcit, com ara la d'En Pallàs, ni un terrible flagell contra una classe social, com la del Liceu, ni portaven l'intent de les grans tragedies colectives, com la dels Canvis Nous. Ni eren tant inofensives que no sembressin el pànic, ni eren posades amb la preocupació de matar molta gent.

Anaven contra la ciutat i tal vegada contra l'activitat política de Barcelona. El séu autor no volía ser un martre i perxò és difícil que treballés per un ideal: l'odi lliga bé amb la covardía del que llança la mort envolcat d'ombres i misteri; els ideals, per revolucionaris i destructors que siguin, no.

El catalanisme és propagava amb una gran violencia de paraula. Quan la multitut cantava'ls «Segadors» no creia fer més viva la protesta perquè en el cor hi guardava sentiments de tirria i de combat encara més enèrgics que'ls séus cants.

Totes les qüestions devenen tot seguit constitucionals. Una desconfiança absoluta en la llei i en el Govern portava als homes a prescindir de lo existent i els hi aconsellava fer foc nou. Els catalanistes volíen destruir l'Estat espanyol; els republicans volíen destruir la Monarquía. Les bombes minaven sordament la confiança en el pervindre de Barcelona. Però, perxò, l'activitat política cada día anava en augment i quan començavem a creure que no hi haurien més bombes en petava una altra.

II

Es un fet fàcil d'observar: l'historiador neutral ho veuría en tots els partits, el polític ho fa notar en els partits dels altres. El ciutadà de Barcelona ha perdut el gust de la política, i se'n aparta com d'una cosa que molesta i ofèn. I si un considera la mena de construcció moral que fa més noble i viril a l'home, no sempre la troba més sencera en els que s'hi queden que en els que s'en van de la política.

Avui sería difícil, per a no dir impossible arrelar de cap i de nou un diari de partit. Els que resten perden suscripció més aviat que no'n guanyen. Mentres que en altres temps les empreses periodístiques que fóren negocis editorials campaven a l'ombra d'un ideal o altre. Els diaris que no fan política són una senyal dels nostres díes: sempre que algún d'ells es decanta cap a un partit fa un sacrifici econòmic que se li ha d'estimar.

La pràctica del sufragi universal imposa una organització molt cara i ben difícil de sostenir. Els centres de districte i de barri es converteixen, en períodes electorals, en focus irradiadors d'energía. A la Unió Federal Nacionalista Republicana el sosteniment dels Centres li ha arribat a costar més de cent mil pessetes anuals, a Barcelona. Una corrent d'opinió per poixanta que sigui no podría esperar seriament un resultat electoral considerable sense aqueixa xarxa d'organisacions locals.

Doncs els tres grans partits de Barcelona no compten avui amb els nuclis disciplinats, enèrgics i compactes que s'han de menester per a combatre i anorrear un enemic desllcal. Viuen d'un sistema d'intervencions, de censos, i d'oficines que no serían aptes per a organisar avui de cap i de nou. D'aquí pocs anys aqueixa maquinaria serà com una esquadra de Cavite. El primer Grañer que passi la desferà i se'n riurà a ventre batent.

Potser algú voldrà contradir-me i em retraurà perxò la formació de nuclis nous, com ara'l del requetè jaumí i el de la joventut conservadora. Potser em posaran com un exemple la creació d'organisacions de districte afiliades a l'Unió Catalanista. Més m'estimaría enganyar-me, però no crec que de tot això en surti un nou beligerant electoral. Tot això són nous senyals de decadencia: precisament lo que caracterisa els períodes de gran activitat política és la formació d'una o dos masses formidables d'opinió que disolen ràpidament o anulen les petites organisacions parassitaries.

La decadencia política sol manifestar-se també pel desfici del poble en assistir als espectacles banals. El tenor, el pelotari, el jockey o el torero suplanten als oradors polítics en l'admiració apassionada de les multituts. En aquesta terra tant poc flamenca de Barcelona hi ha tres places que són tres bones empreses comercials. Es possible que d'aquí pocs anys hagin d'arrendar-se per magatzems de vins, com la de Tarragona. Més ara com ara serveixen a la frivolitat barcelonina que vol treure's el regust de les lluites cíviques contemplant les girades de cul del Belmote i el maneig elegant de les eines d'escorxador.

III

Ara com ara no'm proposo examinar les causes d'aqueixa decadencia política. Observo que tothom sol atribuir-ho a lo que li fa més nosa en el séu partit. Considero que l'explicació del fet és més fonda i més complicada i que dèu trobar-se més aviat que en els erros polítics en el caràcter nacional dels catalans.

Mes deixant de banda l'estudi de les causes de la decadencia comencem a pensar lo que hauriem de fer si això durava. Tots vosaltres, companys, podeu dir-hi la vostra. Per mí em sembla que durarà. I si dura no hi hauría cosa més estèril i enutjosa que seguir fent política a l'estil d'abans.

Es precís que tots comencem a disposar de les nostres sobres d'activitat. Si abans feiem dèu meetings o donavem dèu conferencies hem d'avasar-nos ara a no fer-ne més que un, a donar-ne una no més. I així com abans totes les coses devenien polítiques i constitucionals, acostumem-nos ara a omplir els camps deserts de la política de qüestions socials i pedagògiques i culturals i ètiques.

El que seguís fent avui lo que feia jo en 1910 o lo que feia En Ribera i Rovira en 1912 i anés pel món donant continuament conferencies i organitzant actes polítics produiría l'efecte extravagant del ballador que seguís ballant després que s'ha acabat la música. Si un fós prou dèbil per a deixar-s'hi anar acabaría per aborrir-se i fugir com d'una presó fosca sense amor ni alegría. I no sols en fugiría ell sinó que les persones de sany reposat i harmònic s'allunyarien dels séus centres com qui s'aparta amb pena d'una casa d'orats.

Sería un mal evident per Barcelona i per Catalunya la disgregació de les seves forces polítiques. Els comicis tornarien a ser veritables tuguris dels professionals de la martingala: el tripijoc de les rodes individuals suplantaría la voluntat sobirana dels ciutadans. Mentres els pobles virils que són l'orgull de la civilització, com ara la França, l'Alemania, l'Italia i l'Anglaterra veuen consolidar-se i purificar-se més cada día la funció electoral del poble aquí aniríem a raure a una oligarquía d'«esbotza-caixes» que'ns farien perdre l'agre de l'ideal i serien l'obstacle més funest per la nostra cultura.

Donant no més que una conferencia tindrèu temps per preparar-la millor. Lo que abans era una divagació superficial dèu haver de ser ara primera lliçó d'un curset d'estudis. I ja que la política no'ns encega obrim els ulls a les innombrables meravelles de la realitat i els altres homes se sentiràn semblants nostres en la seva intensa i variada contemplació.

Si voleu que la gent no s'aparti dels nostres centres organiseu-hi amables sales de lectura i poseu-hi llibres que siguin agradables de llegir. Tot llibre que us estimuli o acomodi, el que desplegui la vostra capacitat sentimental, com el que dejuni el vostre gust són més propis d'aquestes sales que'ls llibres ont s'estiben els coneixements com en una caixa de morts.

Els sports no sempre van bé en els centres que'ls organisen. Si són els mateixos companys associats els que's dediquen al sport l'educació física hi surt guanyant: un centre ont gran nombre dels associats se dediquessin al tennis, al rem, o a la pilota és casi bé segur que guanyaría en vigor espiritual. Més si la secció de sports ha de servir perquè hi vagin quatre professionals del «cop-de-braç» o de la «puntada-de-peu» a fer-se admirar dels associats passius és possible que'ls ideals hi perdin sense cap guany per la virtut.

Les sessions de «música di camera» atraurien als centres una mena de públic que no sol està mal disposat per a les empreses espirituals. Jo he assistit a concerts d'un gust refinadíssim donats en esglesies protestants de Berlín, ont se pagava 50 pfenigs d'entrada. Les conferencies de viatges amb projeccions podrien resultar força interessants.

I això que dic dels Centres ho extenc a totes les formes de l'activitat política. Es precís substituir amb un contingut cultural, social i pedagògic el devassall de qüestions constitucionals que's desprenen balbes del nostre esperit com les fulles seques d'un arbre. Ja tornarà una nova primavera a brotar gemoles càndides en les branques que no són fusta morta. Però mentrestant estudiem més, observem més, siguem més homes de realitat.

PERE COROMINAS

Barcelona, 13 de juny de 1914.

IDEARI

GEGANTS

ELLS han passat pel davant meu, estirats i solemnes. Anaven vestits de brocats d'or i la reial parella, en mig de la seva alta gravetat, donava uns quants passos senzills de dança. Era només que un indici de dança. Totseguit tornaven a entregar-se a la seriosa noblesa llur.

Gegants, bons Gegants de quan jo era noi! Vosaltres sou els mateixos i jo us veig ben diferents de llevores. Solament el vestit ha camviat en vosaltres, i també el pentinat de la vostra reial esposa, senyor Gegant. Abans se trenava els cabells a la moda del dia; ara la rossa crinera s'amaga sota un teixit de perles, en una bella cofadura mig-eval.

Jo recordo quan me feieu aquella pór. Senyor Gegant, noble Gegantesa. Quan sentia el fluviol que us acompanya, me posava les mans a les orelles i encara el sentia més. Quan veia la vostra alta magestat hierática cloia els ulls i encara us veia més aprop i més alts. La vostra grandesa que jo no podia entendre, me perseguia en aquests vuit dies de sol i de ginesta.

Ara, jo us miro recordant la dura terror que m'havieu fet. Passeu, senyors Gegants, per la meva joventut. Cada vegada que vindreu me veureu amb un any més al demunt. I potser quan me'n hagueu vist tants que jo sigui tot tremolós i cap blanc, la vostra grandesa i magestat me tornarà a fer pór, me farà sentir la pór de tots els anys que m'hauràn inclinat el front i em tornaràn a fer infant...

L'AMIC

CRÓNICA DE PARÍS

Els àngels en revolta

Sortiem pausadament de dintre del teatre dels Camps Elíseus, per hostatge del qual, amb tota gosadía, un arquitecte arranjà marbres a l'estil de Múnic, quan s'agombolà la gent a l'entorn d'una elegant «théatreuse» que acabava d'ésser víctima d'un accident.

—Gust per la tragedia té la pública curiositat — deia el profesor Sylvestre, el mateix que's farà cèlebre, i ho és ja entre els séus amics, dels quals ne soc un amb honor i plaer, pel séu monumental llibre rescent «La política com a lliçó de metafísica».

—Aquest misticisme fals del Parsifal es la prova més palesa de que' En Wagner fou un gran retòric, més que un gran romàntic evidentment—continuava, sense'l cor haver mogut, per l'accident del carrer, el professor Sylvestre — La retòrica rebrolla avui en día amb més desvergonyiment que mai, en l'art, en la literatura, en la ciencia, en la filosofía, i fins en els negocis; i, per què? Per fer a la joventut retrogradar vers un estat de senectud, tant de temps hà, condemnada pels intellectuals inteligents, que pocs i molt pocs són, per mala ventura.

—No més els àngels se revolten avui, Mestre, no més els àngels se revolten avui — repetía musicalment la vèu dolça de parisenc d'En Thomgueux, l'esperançador jove, amb una ironía que es feia bella en els llavis séus, com una flor del camp, per als ulls i per al seny.

La nit delitosa esdevenía més encara sota l'atapaída arbreda senyorívola de l'avinguda Montaigne. L'aire, en la calmosa hora, n'era embaumat com del voluptuós perfum de bella dòna, quan bella dòna, en cambra d'amor, se despulla davant del desig encès de qui l'ama.

—Ah, l'Anatoli France! Ah, l'Anatoli France! — respongué sentenciós el professor Sylvestre — Heu's aquí l'únic home que ens romàn dintre el mental desciximent d'ara. Heu citat el séu últim romanç i teniu molta, molta raó, en haver-lo citat, amic. No més els àngels gosen revoltar-se avui, per alliçonar — ¿no? — al jovent arribista, al jovent qui vol arribar a conquerir la seva plaça en el banquet de la vida, i arribar-hi sía com sía, per medi de l'art, o de la literatura, o de la ciencia, o de la filosofía o dels negocis, que tot es hú per a ell.

—Mestre, Ialdabaoth te'l culte llur amb un interès tan immoral, que les belles paraules, en ells, sens dubte, serveixen per amagar innobles desitjos —contestava, enardit un xic, En Thomégueux.

I jo rememorava els incidents tragicòmics de la bella obra de l'Anatoli France, tot i com es, en sa composició, un xic descosida, del punt de vista de la propia estètica del propi autor, que és amant i fervorós, del vivent moviment dintre l'harmoniosa línia arquitectònica, car aquells incidents són menats en guisa, que's precipiten per massa incuria del mofeta escriptor, en idea seriós, per a qui els personatges, de la realitat presos, són putxinel-lis representatius de la nostra societat, no homes.

—La bóna idea que ha tingut Er France—declara el professor Sylvestre,—en la seva idea final: cal, en nosaltres mateixos, destruir l'esperit tiránic i verinós d'Ialdabaoth. Es la millor política que's pot seguir per governar-se un mateix, art difícil, més difícil que l'art de governar als altres.

—¿Creièu vos, mestre, que En Poincaré trobarà l'home que li faci un ministeri per als fins de personal política que persegueix?

—Per als fins de personal política que persegueix, ho dubto; però homes hi hà de qui tota idea d'aspiració ideal queda soterrada per l'anhel d'ésser més de lo que són, per figurar. Això és lo únic que un home pot donar-li, a En Poincaré; no, però, resoldre pot, això, l'antagonisme que existeix entre el veritable esperit de democracia i la política personal.

J. PEREZ JORBA.

ECOS

VODEVILL al Tívoli., Vodevill a l'Apol i a l'Espanyol i a l'Imperi., Un projecte de temporada de vodevill a Novitats...

posa i enjogassat, alegrol, pervers, amb ànima de «cocotte» i pell de diable, penetra insensiblament fins a les patriarcals llars barcelonines...

—Però, filla meva!—diu un marit arribant a casa, indignat,—Tres quarts de dugues i encara no estàs vestida?

—Ai! que no veus que fa tanta calor?—contesta l'esposa, mossegant-se'l llavi inferior i posant els ulls en blanc...

Altres vegades és la muller la que arriba de sobte, inesperadament i tota sofocada, al despatx del marit. La pentinadora li ha contat l'argument del darrer vodevill i ha sospitat del seu marit i rabiosa de gelosía ha corregut a sospéndre'l «infraganti»...

—Tu, aquí? què't passa?— pregunta ell, alarmat.

—Què'm passa?—contesta indignada, per lo que ella creu cínic aplom en el seu marit, i clavant una mirada inquisitorial a l'armari,... aquell armari, que ella creu un «armari de comedia»...

—Vols fer el favor d'obrir aquest armari?

—I ara! Però, què vols que hi hagi?... Mostres de cotó!

—Mostres de cotó, eh? Ara ho veurem. Surti desseguida senyora!—fa ella amb un crit terrible, donant una volta a la clau, primer, i regirant entre els paquets de cotó, després...

I, efectivament, allí no hi ha rés més que cotó en floca... i una escaneta que comença amb llàgrimes i acaba amb uns afalagaments...

Altres vegades és un bon senyor del Comité de Defensa Social, qui's veu obligat a sofrir l'impertinencia d'un criat.

—Miri; portarà aquesta carta al carrer d'Aribau—diu el bon senyor escribint el sobre.

—Ah, «vamos»!...—contesta fent l'ullet amb picardía el criat.

I el bon senyor de la Defensa Social; ruborilzat com una damisel·la, no té altre remei que celebrar el «vamos», amb un somriure maliciós...

—Escolta, rateta;—crida un estudiant a una modisteta,—si no'm dius que sí, me suicido!

—Ai, fill; posís tranquil i fassis retratar,— li contesta ella, com en un vodevill.

I l'estudiant, encara que's posa «tranquil», no's fa «retratar», però, voluble com un galant de vodevill, se «cuida de l'Amelia», una moreneta que fa de taquillera al «Saturno» i que de bones a primeres contesta al seu nou pretendent amb un desconcertador:

—No sé pas que hi veu, jove!...

Decididament, el vodevill comença a ésser a Barcelona una cosa pertorbadora.

* * * *

EN Pich ha tornat a exercir d'alcalde i tot seguit han començat les seves famoses activitats...

L'alcalde, senyor Pich, a les sis del matí se trobava a Sant Gervasi inspeccionant...

L'alcalde, senyor Pich, a dos quarts de set del matí, ha visitat els terrenys de Montjuic...

L'alcalde, senyor Pich, a les set i dèu del matí, sorprenía un matader clandestí al Poble Nou...

L'alcalde, senyor Pich, a dos quarts de vuit del matí, descobría una carretada d'oli a la Barceloneta...

I aixís, successivament, trenta hores seguides cada dia, el senyor Pich... «Pich-ada» per aquí, «Pich-ada» per allà,... ha recomençat la seva activíssima vida d'alcalde popular.

* * * *

ELS gegants de la ciutat han vingut a menys.

I lo que és més trist encara.

Els gegants de la ciutat, com contagiats per algún regidor, semblen no donar-se compte del séu desprestigi i, seriosos que seriosos, passejen aquests díes la seva desventura per tots els indrets de la ciutat...

Els séus vestits passats de moda mostren la roba reblegada, descolorida...

Diumenge, a la professó de Gracia, oírem la següent observació d'una xamosa nena:

—Mamà; els gegants fan pudor de «bolets».

Nosaltres que si bé no creiem en gegants, creiem en nanos,—perquè l'ilusió de la mainada, davant dels gegants, és alegría i és admiració,—ens condolem del desprestigi en que han caigut els elevadíssims personatjes de la ciutat.

L'any que ve o els gegants no's treuen de l'armari o se'ls acompanya prèviament a l'«Aguila» a comprar-se un trajo nou.

Dr. Serrallach VIES URINARIES I RONYONS 12 a 2 i 6 a 7. Pelai, 40. Consulta econòmica, de 7 a 9, Jovellanos, n.º 9.

L'Orfeó Català a l'estranger

(Del nostre enviat especial)

París, 13 de juny de 1914

Després d'un viatge felicíssim, hem arribat sense la més petita nota discordant de que fer menció. Els orfeonistes s'han portat a l'alçada de la cultura artística de la nostra entitat.

A l'arribar a París, una gran gentada que no baixaría d'unes dos mil persones, esclatà amb un formidable picament de mans. Veritablement, ha sigut molt més gran l'entusiasme del que podíem somniar. Puc assegurar que hi havía tota la colonia catalana i una gran part d'espanyola i americana, i quelcom de poble francès; els aplaudiments se repeteixen i creixen a l'aparèixer el mestre Millet.

El President del Centre Català senyor Balmañá donà la benvinguda amb sentides frasses.

Seguеix un altre parlament del President de la Cambra de Comerç espanyola, don Pere de Rigalt.

Contesta agraint aquests dos discursos l'ex-president de l'Orfeó Català, senyor Cabot.

Al posar-se novament en marxa, han tornat a esclatar nutrits aplaudiments i visques a Catalunya i a l'Orfeó.

M'acabo d'enterar que ja estàn venudes totes les localitats dels dos Concerts que's venen a donar.

En el Boulevard dels Italians, a l'aparador d'una de les botigues de més importancia, fa ja uns 8 díes està exposada l'ofrena artística que el Centre Català, dedica a l'Orfeó. No cal dir que aquest objecte armonitzat amb les quatre barres, resulta una nota molt simpàtica i atreu la curiositat de tothom.

Ressonya del día 13

Avui a les tres ha tingut lloc a l'Hotel de Villa, la recepció de que vos feia menció en els telefonemes enviats.

L'aspecte era imposant, assistint-hi un gran nombre de Colonia Catalana, en la que hi abundaven moltes senyores i senyoretes, lluint espléndits trajos de «soiré».

Hem sigut rebuts per Mr. Le Corbeller, vis-president del Consell Municipal; Mrs. Aubenel, i Laurent, secretaris generals de les prefactures i «Ginbourg», Vis-president del Consell General., Mr. Poincaré, President de la República, ha enviat una carta molt afectuosa, a l'Orfeó Català, escusant la seva ausencia a aquest gran acte, degut als afers polítics perquè atravessà el poble francès.

Ha assistit també l'ambaixador d'Espanya, Consulat Espanyol, Centre Català, Cambres de Comerç Espanyola i Americana.

Es pot dir que avui, a aquesta festa, si ha sumat tot el mon artístic, que segueix a aquí tots els moviments que desperten alguna manifestació artística.

També en're els concorrents he tingut el gust de saludar al nostre gran escultor Clarà.

El senyor Cabot, en nom de l'Orfeó, ha fet un eloquent discurs, agraint a a la França, que guarda per totes les coses d'art un bon efecte, i ha dit que abans que l'Orfeó es fés sentir per cap altra capital del mon havíen donat preferencia a París, breçol de artistes, i que'n prova d'això cantarien allí algunes peces del séu extens repertori, com a mostra de lo que són; acabà el séu brillant parlament, dient que Catalunya i França encara que seperades, pel gegantí Pirineu, se trobaven sempre agermanades i que l'amor que les uneix no poden ni els mateixos Pirineus, impedir.

Ha contestat el vis-president del Consell de París, en representació del President agraint les frasses falagueres del senyor Cabot, ha fet un gran discurs enaltint les qualitats dels catalans, no desconegudes per ell per haber tingut ocasions d'estudiar-les i dient que París se sent orgullós de poguer tindre'ls entre ells.

En termes molt falaguers s'han expressat també Mrs. Aubenel, Laurent i Guibourg, als que ha contestat, l'ambaixador d'Espanya, en les frasses de ritualsd 'aquests actes. Per fi el senyor Muntanyola en representació del Municipi, de Barcelona, ha pronunciat un parlament exposant alguna de les idees de l'Exposició futura i convidant a la mateixa al municipi de París.

Després hem passat al gran saló de festes, on l'Orfeó ha cantat el cant de la Senyera, Sota de l'Olm, i l'Hereu Riera, a l'acabar, cada una de dites composicions, s'ha tributat una calurosa ovació. Mr. La Corbeiller, ha felicitat efusivament al mestre Millet, per al que ha tingut paraules de gran alabança.

Després hem sigut obsequiats amb un espléndit lunch.

Al sortir, les Cases Cinematogràfiques Gaumont, i Pathé, han tret una pel-lícola.

L'acte ha sigut veritablement hermós i l'Orfeó pot estar més que content, orgullós, d'haver obtingut dintre l'element oficial el més esclatant succés d'admiració.

JAUME PLANELLS

Informació telegràfica

París, 15.—El concert que anit donà l'Orfeó Català als Camps Elíseus ha constituit un triomf insuperable.

El teatre estava brillantíssim. Hi han assistit l'ambaixador d'Espanya, senyor Villaurrutia, M. Barthou, don Jaume de Borbón, Danunzio, els senyors Rigalt i Botella, president i vis-president respectivament de la Cambra de Comerç Espanyola ;el secretari senyor Viñas Roca; els senyors Bosch i Balmañá, presidents del Centre Català; el senyor Escalas, de la Cambra de Comerç de Barcelona; el senyor Cabos, president del Círcol Hispano-Amaricà, i distingides i nombroses famílies de la Colonia catalana.

Hi havíen també les més altes notabilitats de la música francesa, entre ells l'eminent Gabriel Fauré, director del Conservatori; Claud, Debussy (autor del «Fill pròdig», estrenat al Liceu; Eugeni Gigoux; Saint-Saens; Pau Ducas (autor de l'«Aprenent bruixat»), Pere Lalo (autor de la célebre simfonia espanyola); Maurici Ravel; Jaume Roche; Alfred Brimeau, etc., etc.,

L'Orfeó fou acullit amb un afectuós aplaudiment, cantant el «Cant de la Senyera» d'En Millet, aplaudit insistentment.

Seguíen després «Sota de l'Olm» de En Morera; «Cançó de Nadal» de Romeu; «El Rossinyol» de Mas i Serracant; «Els tres tambors» d'En Lambert i el «Cant dels ocells» d'En Millet, foren aplaudides delirantment, demanant-se la repetició que fou concedida.

Se cantà també «Don Joan i Don Ramón» d'En Pedrell: «Elegía» d'En Granados, i la «Mort de l'Escolà», d'En Nicolau, que impressionà fondament a l'immens públic que tributà a l'Orfeó i a En Millet, una ovació indescriptible i inoblidable.

Triomf de l'Orfeó

L'última part del Concert estava endreçada als grans mestres del segle XVI, cantant-se abans «L'Ave Verum» de Saint-Saens.

«Madrigal» de Brudieu; «Aucellada» de Jannequin; «Ave María» de Jorquin de Pres; i «O Magnum misterium» de Victoria, varen tenir irreprotxable interpretació.

Mes l'èxit gros de la nit fou el «Credo de la Missa del Papa Marcel», de Palestrina, que alçà al públic electritzat, en una ovació immensa i corprenedora que durà a la vòra d'un quart, sortint el mestre Millet a escena infinitat de vegades.

Tots els presents confessaven que l'Orfeó va obtenir un èxit com pocs s'hagin presenciat a la capital francesa.

Acabat el Concert la Societat «Joan Sebastià Bach» oferí un espléndit banquet al mestre Millet i a la Junta de l'Orfeó.

Després de la primera part, el president del Centre Català, entregà al mestre Millet una palma de llorer amb els colors espanyols i francesos.

La senyora de Regalt, obsequià als orfeonistes amb rams de flors.

Avui l'Orfeó és obsequiat amb una festa al Palau del Trocadero.

P.

L'alcaldía popular

En Joan Vidal i Valls

Ahir, el nostre estimat amic don Joan Vidal i Valls, va deposar en mans del primer tinent d'alcalde, Sr. Pich, la vara de primera autoritat municipal que tant dignament ha exercit durant alguns díes.

Volem accentuar aquest fet, que generalment s'emmotlla en uns cànons banals, perquè l'alcaldía popular en mans d'En Vidal i Valls ha constituít un digne coronament de la gestió administrativa que va exercint el nostre il·lustre amic al Municipi.

Fets remarcables del pas d'En Vidal i Valls, per l'alcaldía, són la solució del contracte d'asfaltat de les Rambles que amb energía exemplar va fer efectiu per a que els interessos urbans no estessin a mercè de les exigencies d'un contratista d'obres; el descans dominical per les obreres de l'agulla, aquesta humanitaria i simpàtica mida de govern que'ls sentiments altruistes dels ciutadans reclamaven; la inauguració oficial de la primera Escola de Bosc, emplaçada bellament al parc de Montjuic, i altres mides i inicatives, com la del culte ciutadà de les flors, que si la curta interinitat no s'hi hagués oposat, hauría portat a la pràctica, per bé de la seva estimada ciutat.

El nostre amic, En Vidal i Valls, s'ha fet digne del càrreg que ocupa i de la confiança que li otorgaren els nostres correligionaris, prestigiant, des de'l séu rellevat lloc, el partit que té la sòrt de comptar-lo entre els séus diputats.

El nostre apoiament sincer, que no li ha mancat mai, demostrarà ara é sempre a En Vidal i Valls l'afecte cordialíssim que li tenim en aquesta casa.

La Política

L'Unió Catalanista

Avui dimarts, a les dèu de la nit, se reuniràn en l'hostatge de l'Unió Comte d el'Assalt, 4 primer, les entitats i comissións organitzadores dels Casals, adictes a l'Unió Catalanista, per a ultimar el plan de reorganització de les forces a Barcelona.

—Avui mateix, tindrà lloc la segona reunió de la Comissió executiva per a tractar el plan general de la commemoració del segón centenari de 1714.

La reunió començarà a les dèu de la nit.

Revista estrangera

El "Home-rule,, a Irlanda

Els sentiments nacionalistes que sem blaven oblidats en la provincia d'Ulster, considerada com anti-irlandesa, tindrán ara una oposició formidable, per la creació en aquella provincia de les milicies voluntaries autonomistes, armades darrerament pels partidaris de l'autonomia irlandesa.

Aquestes milicies podràn fàcilment imposar la pau en el país i seràn una valla formidable que s'oposarà als còssos armats pels contraris a les reivindicacions patriòtiques d'Irlanda.

L'intusiasme amb que han sigut rebudes en tot el país són una prova evident del viu desig dels nacionalistes de que l'«home rule» tingui ben aviat una implantació definitiva, després de les negatives reiterades i de l'oposició feta al projecte pels partits conservadors anglesos.

Aquesta creació de les milicies voluntaries ha demostrat també que no hi havía cap provincia irlandesa totalment contraria a l'aplicació de l'«Home rule».

Els leaders nacionalistes no comptaven amb aquesta nova força que ara els ajudarà decissivament i impulsarà el triomf dels séus ideals.

El primer fet dels voluntaris nacionalistes ha sigut extendre's fins a Derry, situat al nord del comtat d'Ulster, per a fer, front a les excitacions anti-irlandeses dels séus Consells i dels séus voluntaris, exèrcit que ha sigut creat a sò de tabals, i que en definitiva no sabem si donaria cap resultat eficaç.

Encara que l'organització d'aquest còs de voluntaris, es actualment bastant deficient, es de creure que s'activarà el séu perfeccionament, tenint present l'entusiasme dels ideals patriòtics que arbora tots els cors.

La vaga italiana

Darrerament ha tingut lloc a Italia una vaga formidable, amb desordres públics, crema de convents, agressions a la força pública, sabotatge de ferrocarrils, etc., etc.

Aquests successos, d'una semblança molt parescuda, amb la setmana de juliol, de l'any 1909, han sigut sofocats pel Govern italià sense necessitat de recòrrer a les crudels repressions del govern d'Espanya, en la mateixa situació. No han calgut delacions, baixes, ni empresonaments en massa, ni fusellaments amb judici sumarissim, i, certament, no hi hauràn milers de ciutadans que hagin d'expatriar-se i fugir, abandonant les llurs families i les seves llars.

Segurament que un cop acabats aquests fets, no quedarà en el país cap estela d'odis inesborrables ni cap frase lapidaria que condemni l'actuació del ministeri italià impossibil tant-lo per tornar a governar.

Això ha degut fer-se a Espanya, per la crudeltat d'uns homes que la sanció dels pobles va foragitar del Govern en bona hora.

De l'U.F.N.R.

Joventut del C. R. D. F. del Poble Nou

El passat diumenge tingué lloc una vetllada, en aquest important centre del nostre partit, a benefici dels nostres correligionaris En Miquel Tor i En Josep Ausió que's troben a la guerra del Marroc, i que s'en enyorats per als séus amics.

Hi assistí una gentada immensa que feia totalment impossible poder donar un pàs per aquella ampla sala d'actes, abundant-hi amb grand nombre les senyoretes que van donar major lluiment a la festa.

En la primera part recitaren poesies les senyoretes Borràs, Bosch, Cortina, Montserrat, i els joves Besalduch, Tor, Silvestre, Roca i Estavanell.

Els senyors Tarrés i Farné, tocaren varies peces amb guitarra i bandurria.

A la segona part, se va posar en escena l'estrena del diàlec del soci del centre En M. Besalduch: «Floretes que creixen» siguent molt ben interpretat per les nenes Rosita Lluent i Rosita Gené.

Seguidament, En Sans Vaqué va llegir un treball inèdit alussiu a la vetllada.

El senyor Prin, representà de rellevant manera el monòlec patriòtic d'En Guimerà «Mestre Olaguer».

Tots els que hi prengueren part foren molt aplaudits.

Per fi de festa les senyoretes foren obsequiades amb un lluit ball de sotsetat.

En Gabriel Alomar

De pàs per a Palma de Mallorca on passarà la temporada d'istiu ha estat unes hores a Barcelona l'il·lustre escriptor, nostre amic don Gabriel Alomar, el qual ha tingut l'atenció de visitar la nostra Redacció.

C. N. R. Dte. VII

Se convoca al Consell Directiu a la junta que tindrà lloc avui, dimarts, a a dos quarts de dèu, de la vetlla, per a tractar importants assumptes. Se prega l'assistencia a tots els senyors que formen dit consell.

Joventut Germinal del C. N. R. Dte. VII

Se convoca a la Junta General de socis que tindrà lloc el prop vinent diumenge, día 21 a les 3 de la tarde. Aquesta Joventut, prega a tots els séus socis no manquin a dita reunió.

FILLS DE F. MAS SARDA

RAMBLA DELS CENTRE. 23. - BARCELONA

Negociem els cupons Interior i Amortitzable 4 %, Municipals, Accions Nord i Alacant, obligacions Frances 2 1/4 %, Alacants, Almansas, Foment d'Obres i Construccions, Cotxes, 5 %, Carbons Berga, Catalana Gas, Ebres, 5 % Ports i altres, venciment primer juliol pròxim

L'U. F. N. R. a les Corts d'Espanya

Rectificació del diputat

En Joaquim Salvatella

en la sessió del 8 de juny de 1914 al discutir-se la resposta al Discurs de la Corona

El señor PRESIDENTE: El señor Salvatella tiene la palabra.

El señor SALVATELLA: Podemos seguir el mismo orden seguido por su señoría, porque, en realidad, yo también reconozco que para todos tiene más interés el aspecto político del debate que ese aspecto personal de su señoría. (El señor Seoane: Por ahí debe empezar S. S., que es lo más importante.) Llegaré a ello señor Seoane y muy en breve. (El señor Seoane: Urgen mucho estas cosas que se refieren al honor.) Pronto quedará satisfecho S. S.

El señor Ministro de Instrucción pública ha apelado nuevamente a su portentosa habilidad y ha vuelto a hacer una difinición de la política de 1909, y a quejarse de que yo calificara una política. Pues bien, quizás tenga razón S. S.: ya no voy a calificar la política, y vuelvo a repetir las preguntas sobre hechos. ¿Sus señorías en iguales circunstancias (porque no se trata de la individualización del delito a que apelaba S. S. para decir que ahora no podía responder, porque no era capaz de prever lo que la realidad sometería a la consideración de los Tribunales) en las mismas circunstancias de 1909, sus señorías fusilarían a Ferrer, no indultarían a Ferrer, no indultarían a Clemente García, a Baró, a Malet ni a otros? ¿Volverían a hacer lo que su señoría negaba que se hiciese, a desterrar de Barcelona a millares o centenares de ciudadanos? (El señor Cierva: La estadística está publicada, señor Salvatella, y conviene que S. S. se refiera a ella.) Con la estadística se me puede rectificar el número, pero no el hecho. (Fuertes rumores en la mayoría.) Perdonen SS. SS., el señor Bergamín negó el hecho y el señor Cierva se limita a rectificar el número, luego el hecho existió. (Nuevos rumores.—El señor Cierva: Al extranjero a nadie.) Si no digo al extranjero. (Voces en la mayoría: Sí, sí lo dijo.—El señor Marqués de la Frontera: Y habló de 3,000.) Que se lean las cuartillas y no se encontrará la manifestación mía de que se desterrase al extranjero. Y ahora iba a añadirl a explicación de que posiblemente yo había usado mal una palabra. (Exclamaciones en la mayoría.) Perdonen sus señorías; es que es peor. ¿Va a negar S. S. los confinamientos? ¿Va a negar S. S. que en Port-Bou, en Figueras, en la provincia de Lérida, en la de Barcelona, se hizo salir de sus casas a una porción de ciudadanos llevándolos a Teruel, a Huesca y otras provincias, sometiéndolos a persecuciones de gentes que creían de ellos lo que S. S. quería que creyeran? ¿Lo va a negar su señoría? (El señor Cierva: Todo eso está explicado.—El señor Castrovido: No lo está.—El señor Cierva: Diferentes veces ha sido explicado eso, y está en las estadísticas publicadas. No se hizo más que aplicar la ley de Orden público, como se ha hecho muchas veces en España.—Muy bien en la mayoría.) —A estos confinamientos nos referimos.—Un señor Diputado de la mayoría: Cuatro años con el mismo disco.)

En cuanto a que la ausencia de sus hogares de muchos ciudadanos de Barcelona y de otros puntos de Cataluña y de España pudiera obedecer a su propio temor, a dictados de su conciencia, he de contestar a S. S, que los que fuímos testigos de aquella persecución sabemos muy bien que en muchas ocasiones bastó la denuncia de la Defensa social (El señor Marín Lázaro pide la palabra) o de personas interesadas en perseguir a determinados elementos para que fuesen objeto de esas sanciones. (El señor Cierva: No es exacto.—El señor Delgado Barreto: Eso está ya desacreditado en todas partes.) De manera que hicieron muy bien esos ciudadanos, no por remordimiento de su conciencia, sino porque el ver la injusticia con que se procedía con otros, debían temer que se procediese del mismo modo con ellos. Su señoría no ha querido contestar categóricamente, pero, a mi juicio, ha contestado ya; en sus palabras no está la contestación categórica, pero lo está en la actitud de la mayoría. Su señoría me decía que yo tengo empeño en distanciar a la mayoría del señor Maura. ¿Qué me importa a mí eso? En lo que tengo empeño es en que digáis si os hacéis solidarios del anuncio de la repetición en iguales circumstancias de la política del señor Maura. (Rumores en la mayoría.) ¿No? (El señor Ministro de Hacienda: ¿Es qué se van a repetir?—El señor Ministro de Istrucción pública: ¿Va a pasar de nuevo la semana trágica? No digo que pase de nuevo. (—Rumores. — El señor Lerroux: ¿Nos vais a llevar de nuevo al barranco del Lobo? Si nos lleváis, volveremos a repetirla.—(Grandes protestas.)

Yo hablaba en hipótesis. ¿No me hablaba S. S. en hipótesis? Yo establecía la hipótesis de que este Gobierno, durante el verano o en cualquiera otra ocasión entregado al militarismo y haciendo burla del Parlamento, repitiendo en Africa escenas como las de 1909 o peores (Rumores), ponga al pueblo en la disposición de realizar la protesta que realizó en 1909 en Barcelona, y en este caso de vuestra contestación yo deducía la seguridad de que haríais con el pueblo lo que hicísteis en 1909. ¿Os parece claro? Pues no necesito más. (El señor Ministro de la Gobernación: Lo que está claro es el empeño de S. S.) Naturalmente que está claro; no he tratado de embozarlo, y me parece que incluso insisto demasiado. (Varios señores Diputados de la mayoría: Sí, sí.) De manera que no se trata de disimularlo, y con vuestra contestación seguís manteniendo el equívoco. ¿Sus señorías no quieren decir francamente que harían lo mismo? Allá se entiendan SS. SS. con esa otra parte del partido conservador, que parece está esperando un gesto, un movimiento vuestro para que todas las diferencias desaparezcan y se olviden. Nosotros os aseguramos que, por nuestra parte, ni desaparecerá ni se olvidará, y opondremos a eso lo que entonces opusimos, y como entonces hubo una opinión liberal que ayudó a que salieran del Poder los representantes de aquellos actos y de aquella política, yo espero que esa opinión liberal estará al lado de los republicanos, y no estarán satisfechos con el solo hecho de que no sea el señor Maura el que haga una política que repetirán los que ahora están en el banco azul apoyados por parte de la minoría liberal. Eso es lo que yo quiero decir; me parece que está claro.

En cuanto a lo demás, señor Bergamín, permítame S. S. que le diga ninguna otra representación de esta que ni a esta minoría, ni creo que a ninguna otra representación de esta Cámara le hubiese podido bastar ese socorrido sistema de decir, después que excitando las pasiones contra una representación parlamentaria se ha pronunciado una palabra o una frase verdaderamente ofensiva, decir que se cree que ya se dejó bien explicado. Ni la frase (El señor Ministro de Instrucción pública: ¿Cuál fué la frase?) ni la actitud que fué subrayada, pueden tranquilizar a ningún Diputado ni a ninguna minoría, por el sólo hecho de que a ella se añadan esas indicaciones que añadió S. S.; esa frase con la cual, dirigiéndose a nosotros, dijo S. S. que sacábamos, no sé si nuestras protestas y nuestras excitaciones o nuestra actuación en la política de algunas pestilentes. (Rumores.—El señor Ordóñez: Con leerlo basta.)

Yo no lo he leído (Rumores), pero estuve aquí. Digo que no lo he leído y añado que si en el «Diario de las Sesiones» no aparecieran esas palabras a mí me tendrían sin cuidado, porque como las oí aquí y aquí las oyeron las tribunas y de aquí salieron para la Prensa me sería igual. (Continúan los rumores.) Y francamente, al oir que S. S. nos hablaba de lagunas pestilentes, yo en aquel momento me limité a protestar en la forma que me pareció conveniente, porque yo no conocía a S. S. en ningún aspecto que a mi juicio pudiera desautorizarle para hablarnos de lagunas pestilentes a los Diputados de esta minoría; pero no en la calle y obedeciendo a campañas de anuncio en la Prensa, de que yo no soy portavoz, sino en documentos públicos, casi me atrevería a decir oficiales, yo he encontrado con respecto a S. S. algo que a mi juicio le desautoriza para hablar, dirigiéndose a nadie, de que se mueve en lagunas pestilentes. (El señor Ministro de Instrucción pública: ¿Cuáles son esos?) Ya voy. Esta S. S. en su derecho y yo en mi deber. Yo he hallado publicada en la «Gaceta de los Tribunales franceses» una sentencia, que no es un rumor, que no es un chisme, que no es ni siquiera por el carácter de civil que tenga la decisión de intereses particulares, cosa que no pueda afectar a la conducta, a la responsabilidad de una persona, porque basta con decir que en la primera declaración que en ella se hace es la de que a pesar de haber sido citado y emplazado, el señor Bergamín ha incurrido en rebeldía. Por lo tanto, si tenía intereses o derechos que defender, allí pudo acudir y no acudió a defenderlos.

En esa sentencia, en tales condiciones dictada, yo he encontrado las siguientes afirmaciones: (Leyó.—Rumores.—El señor Ministro de Instrucción pública y Bellas Artes: Es verdad; pero tengan la bondad los señores Diputados de esperar.) Le condena a pagar, a título de indemnización, 100 francos y, además, todas las costas.

Cuando yo he sido enterado de la existencia de este documento, sencillamente, y aquí está explicada la frase, me ha parecido que S. S. no tenía derecho, dirigiéndose a nadie de esta minoría, a hablarnos de lagunas pestilentes.

Nada más.

. . . . . .

El señor SALVATELLA: Pido la palabra.

El señor PRESIDENTE: La tiene su señoría.

El señor SALVATELLA: Me parece un acto obligado y noble rectificar un error. Cuando el error ha podido producir agravio, solicitar que se perdone el agravio. (Prolongados y unánimes aplausos.) Yo no quería bucear si S. S.. (El señor Ministro de Instrucción pública: Si su señoría no quiere insistir, con eso basta. —El señor Nougués pronuncia palabras que no se perciben.) Cuando después de la excitación natural producida por el incidente de la última sesión llegó a mi noticia la existencia de semejante documento, perdóneme S. S., a mí me pareció aquello un arma política que oponer a una acusación que se nos lanzaba. Claro tiene S. S. razón, llego a esto; antes de utilizar un arma así, también convendría enterarse de todo lo que a ella se puede oponer; ésta podrá ser mi falta más grave, y me complazco en proclamarlo. (Muy bien. — Grandes aplausos en toda la Cámara.)

. . . . . .

El señor PRESIDENTE: Tiene la palabra el señor Salvatella.

El señor SALVATELLA: Señores Diputados, la extraordinaria importancia que han tenido las contestaciones a mis palabras dadas por el señor Pedregal y por el Ministro de Instrucción pública, me hubiera movido a solicitar del Presidente de la Cámara, abusando de su bondad, que se sirviera reservarme la palabra para el lunes, porque había de ocuparme con extensión proporcionada a esas contestaciones que a mí me dieron; pero el giro que a su intervención ha dado el señor Ministro de Instrucción pública, la actitud perfectamente legítima, en su derecho está, de la Cámara correspondiendo a esas palabras, me obligan a no aplazar ni un sólo momento la réplica a las manifestaciones de su señoría.

Yo no me atreveré a decir, señor Bergamín, que S. S., que es un hábil abogado, se ha permitido en el Parlamento, extremando lo que en la defensa de los clientes a veces hacemos, forjarse los hechos a su gusto, para sobre ellos, decirle a la mayoría y decirle al país lo que creía que tenía necesidad de que el país y la mayoría oyeran por una voz elocuente, que hasta ahora debía haber faltado en el banco azul. (Murmullos y denegaciones en la mayoría.) No le voy a discutir S. S. el derecho de tomar ese camino, y S. S., siguiendo en él, al ocuparse en contestar aquellas afirmaciones mías en que, deduciendo consecuencias políticas de la terminación del debate de Marruecos, anunciaba yo la conducta de las fuerzas que aquí representamos, y sobre todo de la minoría dentro de la Cámara, empezaba ya en eso a exponer los hechos a su gusto y a su conveniencia, y no tal como fueron, porque yo me limité a referirme a las palabras pronunciadas por el señor Presidente del Consejo de Ministros, y esas están en el «Diario de las Sesiones», y en ellas se dice claramente lo que yo repetí aquí: que, aparte la mayoría y la minoría, presidida por el señor Conde de Romanones, los demás son una docena de personas ilustres y meritísimas que tienen evidente minoría en la Cámara y que no pueden influir en las determinaciones del Gobierno.

Cuando S. S. nos decía eso, pretendiendo nada menos que el Gobierno había prometido sacar de este debate el espíritu de las manifestaciones de las oposiciones, para irlo aplicando lentamente a una rectificación de su política, recordaba yo la contestación que a ese espíritu de las oposiciones, donde se habló unánimemente de reformar, de limitar algunas, habíaron de suprimir las recompensas, han dado SS. SS. a las veinticuatro horas de terminado el debate, ascendiendo a los generales, ascendidos ya de antemano, y cuyos ascensos guardásteis durante quince días porque se estaba desarrollando el debate y estábais esperando que se terminara para publicarlos. (El señor Ministro de Instrucción pública: Estamos en él.)

Pero todo eso es una minucia, comparado con el interés que para mí reviste en este instante contestar a las palabras de S. S. ¿Dónde ha podido leer S. S., señor Bergamín, ni quién que me oyera podrá creer que yo anuncié que al llevar la campaña contra la guerra de Marruecos al comicio popular íríamos a explotar el dolor de las madres? (El señor Ministro de Instrucción pública: En su discurso está. No; estoy dispuesto a leerlo; no, señor Bergamín; precisamente aquí hay buen testigo de eso. Yo hablé del dolor de las madres, dirigiéndome al señor Maura Gamazo, recordando que él, en su intervención, había hablado de ciertos argumentos al alcance de todas las fortunas, y que me parecía haber comprendido que incluía entre esos el hablar del dolor de las madres y de la vida de nuestros hermanos; y respondiendo a eso, aparte completamente del anuncio de nuestra actitud, decía yo, dirigiéndome al señor Maura y Gamazo, y claro es que a la Cámara, que había que tener en cuenta que cuando fracasaba el Poder público y fracasaba el Parlamento en el deseo de orientar, de rectificar, de dirigir bien una guerra que el pueblo no estimaba justa, a la que no iba llevado por un ideal patriótico, la ausencia de ese ideal en el cual se diluyan, cuando existe, los intereses de clase, los egoísmos, y aún el propio dolor de las madres, hacía renacer el derecho individual sobre el colectivo. Eso es lo que decía yo, y eso ¿era anunciar que iríamos a la calle a explotar el dolor de las madres? Aunque yo hablase en los comicios populares del dolor de las madres, S. S., señor Bergamín, lo menos que debe reconocer, es que con la misma honradez y buena fe que S. S. sostiene sus doctrinas sobre la guerra, yo sostengo las mías, y hablaría del dolor de las madres con el deseo de que se alivie el dolor de los ciudadanos españoles, pero no para sacar ningún provecho; que yo hasta ahora, señor Bergamín, no he pasado por ninguna de las esferas políticas donde se saca provecho, y muchas veces, sacrificándome en mi interés personal, he venido aquí honradamente a sostener lo que creía justo. (Muy bien, en la minoría.)

Que eso es una amenaza y que esa amenaza se hace con una gran impignidad, porque se hace aquí donde no hay responsabilidad ninguna, pero que fuera de aquí puede incitar a algunos desgraciados a realizar actos delictivos de los cuales responden ellos y no nosotros, señor Bergamín no tiene S. S. obligación de estar enterado de mis actos; pero, al tratar de los actos de una colectividad política, sí la tiene de estar enterado de su actuación; pero ni siquiera eso, hacerme la merced d'enterarse con exactitud de esas mismas palabras a que se ha referido.

Yo anticipé al hablar de esto, que en el mes de Diciembre, bajo mi firma, en nombre de la conjunción republicano-socialista, sin que nadie tuviese a ello nada que oponer (lo qual celebré entonces, y volví a celebrar la otr atarde y celebro también ahora) había dicho en un acto público, había expuesto ese mismo concepto y palabras: invocación al pueblo para que se oponga a guerra; invocación a las clases del Poder ejecutivo que sostenga la guerra para que examinen si su deber era cumplir esas órdenes del Poder ejecutivo o pensar en la Patria, a cuyo interés podían ser perjudiciales. Ahí esta; nada se ha opuesto a eso; lo dije, con mi firma, en momentos en que iba a dejar de ser diputado. Sin Cortes lo diría igual señor Ministro de Instrucción pública; de manera que no sé con qué derecho puede S. S. dirigirme el cargo de hacer aquí amenazas que pueden repercutir fuera, quedando yo abloqueado, escudado en la inmunidad parlamentaria.

Y después, señor Bergamín, es decir, Sr. Ministro de Instrucción pública... (El señor Ministro de Instrucción pública: Más tiempo ha de ser lo primero que lo segundo. — Rialles) Por lo mismo que yo también lo juzgo así, notaba que le llamaba demasiadas veces por su nombre y que no le daba el suficiente trato. (El Sr. Ministro de Instrucción pública: Está S. S. perfectamente autorizado.) Pues bien; después de aquello, S. S. ha entrado ya ha hablar del acto realizado por mí, la otra tarde, al dirigirme al Sr. Maura.

Ya en la tarde de ayer, estando en el uso de la palabra el Sr. Presidente del Consejo y pronunciando palabras S. S. dirigidas a esta minoría, y no lo censuro por eso, que las manifestaciones de espontaneidad me gustan mucho (yo incurro en ellas muchas veces), quería dar a entender quál era su criterio en esto, y claro que decía lo que hoy ha dicho con más extensión, lo que insinuaba el señor Presidente del Consejo. (El Sr. Ministro de Instrucción pública: Y debe S. S. darme las gracias ,porque eso le permite rectificar para sus compañeros.) Está bién; pero no abuse S. S. de su posición y fuerza, déjeme discurrir de un modo natural y no me interrumpa. (El Sr. Ministro de Instrucción pública: Perdone S. S.)

¡El arrepentimiento, decía el Sr. Presidente del Consejo; el Sr. Salvatella ha hincado la rodilla ante el Sr. Maura y ha confesado sus pasadas culpas! Y lo mismo me decía hoy S. S. Señores Presidente del Consejo y Ministro de Instrucción pública, vamos a cuentas.

Yo he hablado en el Parlamento una sola vez de los sucesos de 1909, al intervenir en el llamado debate Ferrer, segunda parte de aquel primer debate político que también se convirtió en debate Ferrer, donde por cierto, el actual Sr. Presidente Consejo de Ministros tuvo aquel «succés d'estime» diciendo, en nombre de la entonces minoría conservadora, al final de su discurso, que si había culpas, con lo cual admitía que las había, eran responsables todos ellos, asociándose a la responsabilidad del señor Maura, éxito que fué luego a gozar en Suiza, porque aquí no podía vivir con el ambiente extraordinario de entusiasmo que había producido en la minoría conservadora aquel mismo debate en el cual el actual Ministro de Hacienda, Sr. Bugallal, que no había tenido ocasión de usar de la palabra, se levantaba airado desde uno de sus asientos, haciendo constar que todos, absolutamente todos, compartían aquella responsabilidad.

Pues bien; en este segundo debate Ferrer, yo expuse todo lo que tuve por conveniente respecto a mis juicios, en los cuales me ratifico, y será muy difícil que nadie me convenza de que fueron dados con error, sobre todo lo que realizó aquel Gobierno en las postrimerías de su mando en 1909; y yo invito a S. S. (y al Presidente del Consejo a que, ni en aquel discurso, ni en ningún otro acto, dentro ni fuera del Parlamento, me señalen una sola palabra con la cual se falte a la consideración personal ni al respeto debidos al Sr. Maura.

Por lo tanto, Sr. Ministro de Instrucción pública yo no realicé un acto de arrepentimiento; no hice más que expresarme con sinceridad y obedeciendo a lo que yo entiendo que es justicia, ayer, como siempre. Pero parece que a SS. SS. no les sienta muy bien que hoy se haga lo que SS. SS. mismos llaman justicia al señor Maura, porque ayer era S. S. también el que, cuando el Sr. Presidente del Consejo dirigiéndose al Sr. Maura decía el «Maura, no» desde el banco azul, se apresuraba a decir: «Y el Maura, sí, en el Sr. Salvatella. Ya veis lo que son las cosas.» Parece que no les sienta muy bien a SS. SS. (El señor Ministro de la Gobernación: Desde el banco azul se ha proclamado a responsabilidad en lo de 1909 en este mismo debate.) Aeso iremos después, porque és el tema principal, a mi juicio, y en ese terreno coloco la cuestión, de este debate político, pero me permitirán el Gobierno y los Sres. Diputados que ahora me limite a recoger esas palabras del señor Ministro de Instrucción pública. (El Sr. Ministro de la Gobernación: Puestos a recordar, era bien recordarlo todo). Y por lo mismo que a eso iré después, rogando a la Presidencia, si ella quiere hacerme esa bondad, que no sea hoy, dejo aparte contestar a las palabras del Sr. Ministro de Instrucción pública cuando me preguntaba que entendía yo por política de 1909.

No sé si a vosotros habrá logrado infundiros el Sr. Ministro la misma ilusión que, por lo visto, a la mayoría, de que él definía la política de 1909. A mí, francamente, más me ha parecido un chiste malagueño que la definición de una política.

Y por todo eso, por dejar para ese momento que yo estimo más oportuno y, sobre todo, en el cual yo podré desarrollar mi pensamiento con más libertad, porque tengo que recoger lo dicho por el Gobierno y lo dicho por el Sr. Pedregal, voy a terminar, recogiendo sólo las últimas palabras de S. S.

Merma de la minoría de conjunción. Que el reformismo est áfuera de la conjunción; de eso hace mucho tiempo. Se hablaba de la merma de esta minoría de conjunción. Aquí hemos venido los que hemos tenido fuerza para venir. Su señoría sienta la teoría de que, acabadas nuestras fuerzas republicanas, hemos tenido que ir a buscar amparo en el socialismo, seduciendo a sus representantes. Lo que sé decirle a S. S. es que muchos somos Diputados conjuncionistas por distritos donde no hay ni siquiera una agrupación socialista. Y si S. S. ha dicho que para S. S. los únicos republicanos son los radicales. Yo no agradecería semejante elogio de un ministro monárquico; ya los radicales contestarán a eso, si lo tienen por conveniente.

Y en cuanto a que no es fácil hacer revoluciones, tampoco S. S. está obligado a conocer nuestras particulares doctrinas; y aquí me atrevo a decir que no són mías, sinó las únicas que positivamente puede tener todo honrado político republicano. En cuanto a eso no nos va S. S. a la mano. Yo he creído y proclamado siempre, en escritos y en propagandas orales, que ese es el peligro de las revoluciones (ya lo apuntaba S. S.), que las revoluciones no las hacen generalmente partidos ni grupos políticos que sistemáticamente las propagan, sino que cuando llega el pueblo a la plenitgud del sentimientos y de ideas necesarias para producir una revolución, porque ideas y sentimientos no puedan encontrar su cauce natural en las vías legales, las revoluciones se hacen muchas veces en contra, y muy a menudo a pesar de los partidos que sistemáticamente las proclamaron. De manera que en cuanto a la convicción, señor Ministro, estamos de acuerdo.

¿Por donde, pues, si estamos de acuerdo en eso, nos clasificará S. S. a los Diputados de la conjucción, ni a ningún Diputado republicano en esa laguna pestilente trayento aquí, por tercera, cuarta o quinta vez, después de haber ido rodando por diferentes Parlamentos de Europa, la frase de un político francés en el Parlamento de su país? ¿Con qué derecho? Yo contra eso protesto, y le digo a S. S. que eso, dirigido a nosotros, no podemos tolerar-lo. Su señoría tiene el deber de explicar sus palabras, sobre todo después de haber oído nuestras explicaciones y aun antes no tendría derecho a suponer en nosotros el carácter que le permitiera calificarnos de tal modo. Ese juicio de S. S. és una imprudencia siempre, però mucho más salido del banco azul. (El señor Ministro de Instrucción Pública pide la palabra). contra ello protestamos, y contra ello decimos que si vosotros juzgáis laguna pertilente el campo donde se mueven honradamente los Diputados que aquí represento, dejo al juicio del país apreciar que representaréis vosotros que decís que gobernáis y administráis a nombre de la Monarquía española.

▼▼▼▼

Musicals

Concert a l'Ateneu Barcelonès

L'aventatjat deixeble de mandolina espanyola, de l'Academia del Centre Artístic Musical, el jove don Ramón Agustí, ha donat un concert en l'Ateneu Barcelonés la nit del dissabte, interpretant un extens programa demostratiu de l'aprociable domini que té de l'instrumant, quals delicades notes i hermoses ressonancies feu lluir tot sovint, mereixent repetits aplaudiments.

De les composicions de Bériot, Mendelsohn, Sarasate, Santos, Monti, Mozart Tárrega, Hauser y Grieg, que varen ésser executades amb molta correcció, foren especialment celebrades el «Caprixo Vasco» de Serasate, «Minuet», en «re», de Mozart i «La Mariposa», llegenda (compritxo)de Santos, quals afiligranades notes sortiren pulcrament.

En l'«Estudi artístic número 12», per a mandolina sola, difícil composició del seu mestre, el senyor Santos, obtingueren fectes molt brillants, així com en les demés obres del mateix autor que's caracteritzen per les seves dificultats de les quals surtí airós el jove Agustí, a pesar de mancar-li en nostre concepte quelcom de lleugeresa a la munyeca.

Acabà el concert interpretant fóra del programa, «Alla Turca» conegut fragment d'una sonata mozartiana i qual trascrigué de sés mogudes notes resulta molt apropiat per a mandolina. La senyoreta Araminda Ott, feu discretament l'acompanyament de piano.

Resumint, si don Ramón Agustí prosegueix ses estudis perfeccionant-se i sab evitar algunes petites deficencies li asegurem un notable porvenir; per altra part mereix lloances sa constancia en l'estudi, així com també el séu professor don Félix de Santos per sa obra meritoria de posar-li al principi d'una carrera artística freient-lo de l'infortuni.

ORPHEUS

El Municipi

Notes de l'alcaldía

Veins agraits

Ahir al dematí, una Comissió de veins i propietaris de la barriada de Sant Martí, ha estat a l'Alcaldía per a saludar a l'Alcalde sortint, senyor Vidal i Valls, i donar-li les graci esper les gestions realitzades en prò de la barriada.

El senyor Vidal i Valls ha ofert continuar dites gestions i el senyor Pich ha ofert coadjuvar a dites gestions per al logro de varies millores de dita barriada, entre elles la col·locació de bordillos, augment de llum i sobre tot per a l'obertura de la Granvía, que ha d'unir l'Hospital de Sant Pau i la Sagrada Familia.

Comiat

El senyor Vidal i Valls estigué en el Baixador del Passeig de Gracia per a donar comiat als senyors Turull, Foronda i Bertràn i Musitu, que van a Madrid el primer per a pendre possessió de Vocal de la Comissió que té de emetre dictamen a la llei d'Exposició d'Industries Elèctriques i els dos últims per a la Comissió de la llei de Expropiació forçosa de terrenys dels voltants de l'Hospital de Sant Pau.

Conferencia

Després de pendre possessió de la Alcaldía el senyor Pich, visità al Governador Civil, posant-se a sa disposició com Alcalde de Barcelona. Ambdues autoritats canviaren impressions sobre molts assumptes municipals, detenint-se especialment en el resultat del viatge de Lyó, del que'l senyor Pich donà tota classe de detalls significant les exquisides amabilitats que les autoritats i el poble de dita ciutat francesa tingueren per als representants barcelonins.

Afegí el senyor Pich, que tots els representants de l'Industria, del Comerç i de la fabricació han promès oficialment, que concorreràn al gran Certamen de 1917, i per la seva part, l'Alcalde de Lyó, prometé també gestionar del Govern francès la concorrencia de les representacions oficials i de les més importants Museos que compte la veina nació.

Aaquest respecte sembla que'l Governador Civil significà al senyor Pich la conveniencia de proposar al Govern la concessió d'una condecoració per a l'Alcalde i el Prefecte de Lyó.

També parlaren el Governador Civil i l'Alcalde accidental sobre el rumor acullit per la Premsa del matí de que el Govern tenía preparada la firma del Decret nomenant Alcalde de R. O. manifestant el senyor Andrade que havía parlat per telèfon amb el Ministre i que no li havía dit rès que's referis a aquest assumpte. lo que no vol dir que'l decret no s'hagi preparat, com diguerem.

Els empedrats

L'alcalde accidental, senyor Pich, acompanyat de facultatius d'Aixample i Foment, ha recorregut varis punts de la ciutat per a estudiar sobre el terreny, l'estat de l'aifirmat i empedrat dels carrers de l'Interior i Aixample.

El senyor Pich, ha donat ordre a les Seccions d'Aixample i Foment, per a que per tota la pròxima setmana formulin un plànol general, així de l'Aixample com Interior i pobles agregats, en qual plànol se marquin les vies i els trocos on sigui convenient l'empedrat i on l'afirmat, alquitranat, formulant també el presupost de tot; puix que el senyor Pich se proposa portar a cap amb rapideç, aquesta millora urbana tant convenient i qual realització tant beneficiarà a la ciutat.

Per al mateix objecte ha ordenat a larquitecte de l'alcantarillat, senyor Gustà que formuli un plànol general amb son corresponent presupost per a la red d'alcantarillat de l'Aixample Interior i barriades extremes.

Convocatoria

L'Alcalde, senyor Pich, té convocades per al pròxim dijous per la tarde, a la Comissió de classificació de canteres per a empedrats, a la d'estudi de conservació de pavimentats i a la d'unificació de jardins i arbrat.

L'Exposició de 1917

L'alcalde senyor Pich, ahir a la tarde estigué conversant amb els periodistes informant-los de la reunió de quefes de

minoría que feia pocs moments acababa de celebrar-se.

La reunió va tenir per objecte estudiar la forma de poguer coneixer com més aviat millor la totalitat dels mil·lions a que ascendirà el presupost extraordinari per a les millores que s'han de realitzar en els afirmats, clavegueres i empedrats de la ciutat.

Acordaren reunir-se novament la setmana entrant a fi de que els facultatius formulin els dictàmens corresponents per lo que fa referencia a les seccions especials efectades per les millores en projecte.

També ens digué el senyor Pich, que la Junta Directiva de l'Exposició havia celebrat sessió extraordinaria per a parlar d'unes suposades actituts d'alguns individuos de la Comissió. de presupostos del Congrés, acordant en principi que marxesin a Madrid, els representants liberals en el sí de dita Junta.

Després se va rebre el següent telefonema: «Conferenciado Conde de Romanones, afirma està resueltamente a nuestro lado, dando órdenes terminantes para que desaparezcan obstàculos. En este momento se halla reunido Comissió presupuestos con asistencia Cambó, telefonarà resultado. El Conde de Romanones dice es innecesario venida Collaso Lavern.—Rosell».

En virtut d'aquest telegrama, sospengueren el viatge a Madrid, els senyors Collaso i comte de Lavern.

Mentres el senyor Pich ens donava referencia, va rebre un altre telefonéma que deia.

«Comissió pressupostos emés dictamen favorable per unanimitat sobre crdit aquesta disposició.—Cambó».

En igual sentit telegrafía al senyor Pich, el delegat de l'Ajuntament, senyor Planas, que també es trova a Madrid.

Finalment el senyor Pich, ens digué que la Junta l'havía autoritzat per a convocar a varis artistes per a parlar del programa de festes que's celebraràn i quina preparació dèu fer-se amb temps.

Visites

Ha visitat a l'alcalde accidental, senyor Pich, el senyor Monegal, així com també varies Comissions de propietaris i industrials per a cumplimentar-lo i oferir-li tot son apoi per a quantes millores urbanes vagin realitzant-se.

▼▼▼▼

Telegrames

S'han rebut a l'Alcaldía el seguents telegrama de Madrid: Expedicionaris indigents, foren destinats segóns pobles que manifestaren de sa naturalesa, en lo successiu, se depurarà aquest particular, atenint indicació de son telegrama. També li prego antecedents organització campanya mendicitat a aquesta. — Alcalde, Eza.

De les Balears el següent cablegrama. Protectora animals i plantes, rebuda entusiàsticament acullida autoritats i poble en massa nom Pollensa saluden excursionistes.—Lamadrid.

Donatiu important

Els doctors Farriols i Bassedas han rebut dels senyors fills de don Eduard Conde Giménez, (q. e. p. d.) la quantitat de mil pessetes am destí a les embraçades pobres que concorren a la Casa Municipal, de Lactancia, per qual motiu, en nom dels desvalits, rendeixen públic tribut d'agraiment, als generosos donants, esperant que entre les persones caritatives tingui imitadors, tan lloable acció, en bé de les pobres dònes en estat interessant i per a l'alivi de moltes tendres vides que sense socorsos en apurats cassos estàn destinades a extingir-se en mig de la major miseria.

De la Reforma

Anit s ereuní la Comissió de Reforma, acordant dirigir-se al Banc Hispano-Colonial, per a que formuli les condicions que establirà per a l'obertura de la Granvía C, quina realització vol començar-se ben aviat.

Dissabte vinent, se tornarà a reunir aquesta Comissió per a conèixer les parcelacions de la Gran via A, que ha fet amb els facultatius una ponencia de regidors, a fi de posar quan abans a la venda, les parceles sobrants de la Reforma.

La tasca de les Comissions

La comissió de Foment ha acordat:

Desestimar la instancia d'un particular per adquirir una patent que té concedida d'una aixeta per a les fonts públiques.

Passar a informe de U. I O. la instancia dels propietaris i veins del carrer de Santa Magdalena sol·licitant l'empedrat de dit carrer.

Ordenar a la Secció facultativa que adobi l'afermat de la Diagonal, entre la Travessera i la carretera de Sarrià.

Desestimar la instancia d'un particular proposant l'adquisició d'aparells per a la neteja d'oficines i dependencies pel procediment del buit.

Aprovar el projecte d'allargament de la Rambla de Santa Eularia fins a la carretera de Mataró.

Es presentaren mocions demanant:

Que s'instal·li una font al carrer de Viñals, encreuament amb el carrer de l'Art (Guinardó).

Que's traslladi la font de la Travessera de Les Corts (Passatge de Santa Eularia) al carrer de la Industria de Sans.

Que's formuli el projecte i presupost per a la construcció de l'empedrat i aceres dels carrers Ramón Batlle i Doctor Sampons.

Que's tanqui el solar propietat de l'Ajuntament, situat a l'àngul dels carrers de l'Hostal i Sant Andreu.

Les proposicions passaren a estudi dels tècnics.

—La comissió de Governació ha acordat:

Passar a la ponencia respectiva la sol·licitut de l'Associació de la Dependencia Mercantil en la que demana una subvenció de 5,000 pessetes per a l'adquisició de material per a les seves escoles.

Trasladar a la Comissió de Grupus Escolars la instancia d'un propietari oferint solars a la barriada de Sans, per a la construcció d'Escoles.

Demanar a Hisenda una consignació de 1,000 pessetes per a subvencionar al Centre Excursionista per al Congrés d'Arquitectura; i una altra de 3,000 pessetes als Chors d'En Clavé per a que una comissió de regidors els acompanyi en sa excursió a Lió, acordant que siguin tres els regidors acompanyants.

Cedir el Palau de Belles Arts per a la distribució de premis de les Escoles que sosté una Associació de senyores.

Adquirir 100 exemplars de les obres completes de Mossèn Jacinto Verdaguer.

Es presentaren les següents mocions:

L'alcalde proposa que's demani a Hisenda 500 pessetes per a subvencionar la Exposició de joguines instal·lada al Foment del Treball Nacional, i que's sotscrigui per a un determinat número d'exemplars de l'obra «Derecho Orgánico municipal».

La comissió d'Hisenda ha acordat:

Retirar el dictamen respecte al concert de l'impost sobre casinos i círcols de recreu i estudiar de nou l'assumpte en vista de la instancia del president de la Unió de Societats acceptant el tipu de 19,000 pessetes per a dit concert.

Presentar dictamen de majoría ampliant a la empresa concessionaria del servei de cadires als passeigs la concessió per a certs carrers que relaciona en una instancia; i dictamen de minoría denegant dita concessió.

Desestimar una instancia sol·licitant parades d'automóbils al servei d'hotels i círcols.

Senyalar 5,000 pessetes per a varis mestres d'aquesta ciutat per a visitar varies escoles de l'estranger.

Que en lo successiu s'instal·lin tots els venedors d'aviram del mercat de Sans a una mateixa illa de dit mercat.

Donar la conformitat a la instancia del Sindicat d'escombriaires comprometent-se a efectuar la recullida a tots els mercats de la ciutat, inclòs en els d'aviram, peix i Llibertat, a base de que se'ls reconegui en el primer presupost que's formi per a pagar en temps oportú l'import de l'expressat servei des de 15 d'agost de l'any passat fins al 31 de desembre del present.

La comissió d'Aixample ha acordat:

Passar a les ponencies els antecedents d'instal·lació d'una font a l'encreuament del passeig de Sant Joan i carrer del Consell de Cent; i el projecte de nova rasant del carrer de Salvà encreuament amb la carretera antiga de Valencia.

Trasladar a Foment l'instancia d'un particular oferint la venda d'uns terrenys amb destí a parcs.

Aprovar la construcció d'una barana al Rec Comtal entre els carrers de la Sagrera i Provensals, i d'una clavaguera al de la Diputació entre Borrell i Viladomat.

Requerir a la companyía d'Aigües de Dos Rius per arreglar 32 boques d'aigua emplassades als carrers d'En Muntaner, passeig de Sant Joan i carretera de la Creu Cuberta.

El senyor Arnús demana que's construeixi l'empedrat del carrer de Valencia entre Balmes i Universitat. Passà a estudi tècnic.

S'acordà per últim que dos llums elèctrics adosats a l'Arc del Triomf, siguin posats devant del Palau de Justicia.

Els deports

Foot-ball

L'equip actual del «Stuttgarter Kickers» que durant els dies 21, 22 i 24 del que som ha de lluitar contra el «F. C. Barcelona», està constituit actualment pels jugadors a continuació:

Hofmeister, porter. Ha jogat representativament per Alemanya cinc cops diferents i fà algunes setmanes lluità contra Londres (per Alemanya, 4 goals a 4), demostrant una vegada més que és, sens dubte, el mellor porter que'n l'actualitat existeix en tot Alemanya, lo que unanimament ha sigut reconegut per la més severa crítica després del darrers partits en que ha posat de manifest llurs relevants dots. Es molt segur i serè especialment en les ocasions més difícils.

Kuhnle, Es el jugador més antic del equip. Juga de defensa dreta. Ha representat a Alemanya quatre vegades i sel considera actualment com el mellor defensa de l'Alemanya del Sur, Juga ràpidament i posseix un famós kick.

Kretzdorn, defensor esquerra. Jugador mol fort, dotat de bones condicions. Posseix un kick llarc i desenrotlla ràpides jogades. Ha representat tres cops a l'Alemanya del Sur, distingint-se sempre per llur excel·lent joc de cap.

Krebs, mig esquerra. Posseix, en major grau que ningú, la tècnica del football. Es aixís mateix jogador representatiu de l'Alemanya del Sur i de l'Alemanya.

Rudngeir, mitg-centre. Capità de l'equip molt conegut en tot Alemanya per sa calitat d'atleta. Sab sacrificar llur lluiment personal en ares de la bona marxa del conjunt de l'equip, que per cert vé dirigint admirablement i a satisfacció de tothom, des de fà alguns anys. Es conegut ja d'antic com un dels mellors mitjos centres d'Alemanya.

Burkle, mitg-dreta. Posseix un admirable jòc de cap. Fà sis anys que forma part de l'equip dels «Kickers» ocupant sempre el mateix lloc.

Heclig, devanter extrem dreta. Jogador molt ràpit que ha representat diverses cops a Alemanya i a la regió Sur.

Kipp, extrém esquerra. Ha jogat vint vegades com internacional, essent el càs únic en els anals de foot ball alemany, ja que cap altre jogador ha prés part tantes vegades en partits internacionals. Kipp posseeix una admirable tècnica del jòc i des de fà anys es considerat com el mellor devanter d'Alemanya.

Haussler, interior dreta. Jogador jove, posseeix un bon dribbling. Des de'ls 16 anys començà a jogar en el primer equip del Club.

Brutschin, extrém dreta. Dotat de gran agilitat i rapidés es l'ídol del públic per sa notable manera de jogar.

Schafer, devanter centre. Molt bona tècnica del jòc i posseidor d'un bon i segur schoot. Dotat d'admirable calma i sang freda.

Hartmann, (suplent). Juga casi sempre, com a mitg. Es molt fort i segur, També's distingeix com a defensor.

Metzger, (suplent). Juga com a devanter posseeix un bon dribbling i coneix perfectament el jòc de combinació.

DE FORA

SABADELL. — Amb un plé grandiós celebrarà el diumenge a la tarde en lo camp de l'«Atlètic F. C.», de Sabadell, l'anunciat partit entre'ls dos teams de senyoretes, Montserrat i Giralda, del Spanisch Girl's Club.

Des de'l séu començament se feu interesant la lluita de les nostres esporwemens, premiant el públic amb esclats sorollosos aplaudiments a les moltes i acertades combinacions que ejecutaren amb justesa i prou picardía.

S'acabà el partit, guanyant 4 goals el Montserrat per 1 el Giralda.

Quasi a l'acabament, rebé una patada'l davanté interior esquerra senyoreta Nati Miquel que l'imposibilità seguir jogant.

Convenientment atesa per lo practicant del Spanisch, promte varem tenir el gust de veurela arrivar per son peu a l'estació on a ella i totes ses companyes les despediren els sabadellencs amb nous i perllongats aplaudiments que duraren fins que'l tren sortí d'agulles.

Segóns noticies, el prop-vinent dijous 18 del corrent, jogarán un nou partit d'entrenament en lo camp del F. C. Espanya de Barcelona.

Tir

El diumenge a les 9 del matí, va donar començ la 8.ª tirada del concurs «Campeonato de Barcelona», en el polígun de la Representació del Tir Nacional, amb bastanta concorrencia de tiradors, disputantse 5 premis en metàlic, medalles d'or i diplomes. La tirada es verificà a 200 metres, 30 dispars fusell Mauser, obtenint premi els senyors següents:

Primer premi 150 pessetes, medalla d'or, diploma i Campió de Barcelona, don Buenaventura Durán Pujol, amb 229 punts; segón premi 125 pessetes, don Antoni González Puertas, amb 223 punts; tercer premi, 100 pessetes, don Josep Conesa Guimerà, amb 219 punts; quart premi, 75 pessetes, don Anselmo Martín Rodríguez, amb 214 punts i quint premi, 50 pessetes don Narcís Martina Guzmán, amb 210 punts.

A les tres de la tarde del mateix dia va tindre lloc la novena tirada, «Armas cortas de guerra», a 30 metres 10 dispars, disputant-se 3 premis bonics objectes d'art que obtingueren els següents senyors:

Primer premi copa, regal del gerent dels Tramvíes de Barcelona, senyor Foronda, don Antoni González Puertas, amb 80 punts; segón revòlver Smith Wessor, regal de don Marcos Rocamora Pujolà, don Ceferino Suárez Mostaza, amb 76 punts; i tercer, 100 cartutxos de caça (ballistita) regal de l'Arrendataria d'Explossius, don Pere Costa Subirana, amb 75 punts.

Els successos

El succés d'ahir

Dones que maten

A les sis d'ahir matí una jove de 16 anys anomenada Roser Mañol Gil, que estaba apostada en el carrer del Taulat, disparà un tret contra don Ramón Guariel Bartón de 23 anys, en el moment en que aquest passava dirigint-se a la fustería en que treballava.

El Ramón va rebre el tret en el costat dret i va caure a terra de on el recolliren alguns transeunts, conduin-lo al dispensari del Poble Nou.

L'agressora se entregà sense resistencia a els guardies. Declarà que havía sostingut relacions amoroses amb el Ramón el qual, ademés d'abusar d'ella la va contagià amb una esquerosa dolencia i després l'abandonà. Ella ho soportà tot menys l'abandó com ell feí sempre «oídos de mercader» sempre que ella li pregava que reanusessin les relacions, concebí el projecte de matar-lo.

A l'efecte comprà en els Encants una pistola, que's de la que s'ha servit per a portar a cap l'agressió.

Els autors d'aquest succés son naturals d'Alcora (Castelló).

Ell viu en el carrer de Galcerán Marquet número 6, 1.º, i ella en el carrer de Marián Aguiló número 109, segón.

El segón ingressà en l'Hospital Clínic, quedant instalat en el llit número 21 de la sala del doctor Bartrina; el seu estat es greu.

El jutjat de la Barceloneta, secretaría del senyor Simarro, és el que instrueix el sumari.

REMITITS

Han sigut declarades a la «Zurich» Companyía General de Segurs contra els Accidents i la Responsabilitat Civil, domiciliada a Zurich (Suiça). — Oficines a aquesta Princesa, 61 principal, durant el passat mes de maig, 14,815 casos d'accidents dels que 96 han sigut de mort, 307 d'invalidesa, 12,917 d'incapacitat temporal i 1,495 de danys a coses. Autoritzada per la Comissaría General de Segurs en 23 de setembre de 1909.

NOTICIES

▲ Per omissió involuntaria, en la ressenya de la festa inaugural de les Escoles, de Bosc, deixarem de consignar que en representació de l'Institut Català de les Arts del Llibre hi assistí el séu president don Joan Russell i Anglarill.

—Ha arrivat a aquesta ciutat la distinguda senyora Joana Caballé de Mir, muller de don Josep Mir i Miró, ex-alcalde accidental d'aquesta ciutat. La senyora Caballé arribà de Buenos Aires acompanyada de sa senyora mare i demés familia.

▲ Ha arribat procedent de l'estranger, on ha passat uns dies per assumptes proefssionals, el Degà del Còs de Veterinaria Municipal d'aquesta ciutat doctor don Antoni Sabater.

—Ha sigut adjudicat a la Societat Anònima «Construcciones y Pavimentos» el contracte per a la construcció a Laraix i Alcàzar dels gran magatzems i edificis en formigó armat del Monopoli de Tabacs del Marroc.

▲ La Junta Directiva del Círcol Artistic ha acordat proposar com soci de Mèrit de dita Corporació, a l'insigne artista N'Enric Borràs.

Amb aquest motiu s'obsequiarà al senyor Borràs amb un ví d'honor que tindrà lloc el día 18 dels corrents a les set de la tarde, al que podràn concórrer tots els senyors socis.

GRAN BALNEARI
Vichy Català
Caldes de Malavella (Provincia de Girona). Estòmec, fetge, melsa, reuma, diabets, Temporada de 1. de maig a 30 d'Octubre. Administració: Rambla de les Flors, 18, entrol.

Informació de fora

(Per telègraf, telèfon i correu)

ESPANYA

Madrid, 15 de 9 matí a 12 nit

La "Gaceta,,

«La Gaceta» publica:

Acta de neixement de la nova infanta.

Disposant es donguin ascensos d'escala a varis professors d'Escoles Industrials i Arts i Oficis.

Concedint als alumnes procedents de la Escola superior del magisteri dret a elegir a tenor de la conceptuació obtinguda entre les places de nova creació d'inspectors de primera ensenyança. Entre ells figuren les de les provincies de Lleida i Tarragona.

Disposant es fiaci pel sistema de ad'ministració l'instal·lació de tallers de mecànica de les Escoles d'enginyers de mines

Disposant que en lo successiu, en les mines en que s'utilitzin bombetes elèctriques, s'usin també las de seguretat de flama, per lo menys en un 20 per 15 del reial decret de 30 de setembre de 1887.

Anuncis astronòmics que's deuen insertar en els calendaris de les illes Balears durant l'any 1915.

Projectes de tarifes presentats per varies companyíes de ferrocarrils.

Resultat de les eleccions de diumenge

A Governació han facilitat els següents datos electorals:

Han triomfat per Casp, Ossorio i Gallardo; per Pravia, Castro; per Lanzarote, Betancourt; per Ocaña, Weyler (Ferràn), per Castuera, Marquez; per Lugo, Prado Palamós; per Orense, Príncipe; per Motril, Marqués Anglada.

Tenen majoría mancant datos definitius: per Vera, Jiménez Ramírez; per Guadir, Moreno Agrela; per Ferrol, marqués de Amboage; per Navalcarnero, La Morena; per Frajenal de La Siertra, marqués de Torre-Pilares; per Miranda, Encío; per Salas de los Infantes, Zumárraga.

Estàn equilibrades les forces i falten datos en els districtes de Morella, Roquetas i Chelva.

De Sorbas manquen en el ministeri en absolut noticies i s'va telegrafiat al governador d'aquella provincia per a que anticipi algunes impressions.

Dictamen favorable

La comissió encarregada de dictaminar sobre el projecte de llei declarant d'utilitat publica els terrenys per a la ampliació de l'hospital de Sant Pau ha donat dictamen de conformitat amb el projecte.

L'Exposició de Barcelona

La comissió de pressupostos ha informat favorablement, per unanimitat, la concessió de la subvenció de dèu mil·lions de pessetes per a l'Exposició d'Industries Elèctriques de Barcelona.

Parla En Dato

El senyor Dato, després d'assistir en el palau de l'infant don Carles a l'acte d'inscripció de la nova infanta, ha anat un instant a la presidencia i allí ha rebut varies visites.

Parlant amb els periodistes ha dit que'ls inafnts Alfons i Beatriu, que han vingut a l'acte d'inscripció de la nova infanta, tornaràn aquesta tarde a la Granja.

Ha dedicat lleugeríssims comentaris a la marxa dels debats parlamentaris, lamentant-se de l'actitut amb que's porten tant en el Senat per lo que respecta al «modus vivendi» amb Italia, com en el Congrés on el Govern vol que aquesta tarde es voti la contestació al Missatge de la Corona i de no poder ésser avui que sía demà definitivament.

Ha insistit una vegada més en que no poden tencar-se les Corts sense que quedi aprovat el projecte de llei de construcció de la segona esquadra.

CONGRES

Amb escassa concorrencia als escons i tribunes declara oberta la sessió, a les tres, el senyor González Besada, trobant-se en el banc blau els ministres de la Governació, Instrucció pública i Marina.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Precs i preguntes. — Els senyors ORTEGA I GASSET, SANCHEZ MARCO I MINGLANILLA formulen precs d'escàs interès.

Jura el càrrec de diputat el senyor Sagnier.

Altres diputats de la majoría formulen varies preguntes als ministres de Marina i Governació.

El senyor ORTEGA I GASSET manifesta que la posició de Lenz, que figura com una de les darrerament ocupades a les muntanyes de Ziata, estava ocupada desde i en el que no hi hagué brindis.

Manifesta que no's poden considerar com atacs a l'exèrcit les observacions que és fan, ja que això és un grandiós equivoc en el que's vol tancar als censors, la policía indígena; i pregunta per què el general Jordana ha movilitzat 10.000 homes epr a pendre una posició que ja estava ocupada.

Adverteix que en els territoris recentment ocupats no passa de 7 el número de quefes de kàbila i que'ls moros presentats que's fan pujar a 18, no poden ser quefes com s'ha dit.

Al·ludeix a un banquet celebrat l'altre día a Laucien per a commemorar el primer aniversari de la presa de dita posició. Diu que no vol manifestar si és o nó convenient la presa de Laucien, però des d'ara no pot considerar-se com una fausta data la que's portà a cap per a commemorar-la en la forma que's fà per generals, donant-li caràcter de una festa nacional.

Compara aquest banquet amb un altre que's celebrà a Casablanca, més modest i en el que's vol tancar als censors, per atemorir-los i evitar que parlin.

Compara lo dit pel senyor Llorens en el banquet de Laucien amb lo dit per aquest senyor en el Parlament, que no és precisament lo mateix.

Li diu al ministre de la Guerra si aquesta classe de banquets, en els que's tracta de distanciar al Parlament de l'exèrcit, no creu que per lo menys són injustificats.

El ministre de la GUERRA diu que sobre això últim contestarà quan hagi parlat el senyor Rodés, que té demanada la paraula sobre aquest punt.

Explica el ministre de la Guerra lo ocorregut a la posició de Lenz, dient que'l general Jordana va lograr dels habitants que fos ocupada, fa temps però'ls ocupants no hi podíen continuar si no'ls acompanyaven les nostres tropes. Per això ha sigut ocupada darrerament, per a que'ls nostres soldats amparin als indígenes que volen conreuar els terrenys, defensant-los dels atacs dels kabilenys de l'interior.

El senyor ORTEGA I GASSET rectifica, no mostrant-se convençut per les paraules del ministre.

El senyor ALCALA ZAMORA denuncia atropells electorals al districte de Jorbas (Almería).

El senyor RODES s'ocupa dels dos banquets celebrats a Laucien i Tetuàn, per a festejar la presa d'aquella posició i l'ascens del general Primo de Rivera.

Es refereix als brindis pronunciats en el banquet de Tetuàn que varen acabar amb visques a Espanya, al Rei i als generals que velen.

Pregunta al ministre de la Guerra quin judici li mereix això i quines mides ha pr ès.

El ministre de la GUERRA contesta que no té rès de particular la celebració d'aquests banquets.

Diu que quan va llegir en la premsa la ressenya d'aquests actes, va demanar informes al general Marina, qui va contestar que s'havíen celebrat els banquets sense cap incident.

Legeix una esselrnya de l'«Eco de Tetuàn», que avui ha rebut, en el que's diu que'l general Primo de Rivera, en son brindis, va dis que l'exèrcit sempre estava disposat a obeir les ordres del rei i del Parlament, que encarnen la sobiranía nacional.

Suposa que amb això es donaràn per satisfets els diputats, perque'l general Marina diu que aquesta versió és la exacta i que qualsevol altra és erronia.

El senyor ORTEGA I GASSET es dona pers atisfet.

El senyor RODES. — ¿Però és correcte lo que jo he llegit?

El ministre de la GUERRA. — Amb el telegrama del general Marina queda destruída aquesta versió.

El senyor RODES. — Però a Tetuàn s'exerceix censura i aquesta va deixar passar els telegrames que ha publicat la premsa.

Cert que'ls oficials solen reunir-se en banquets i això no té rès de particular i nosaltres mai ho hem censurat; però ara aquests banquets s'han celebrat als dos díes de parlar-se en el Parlament contra la presa de Laucien i contra les recompenses.

Adverteix que aquestes coses s'han de tractar en el Parlament, perque quan se falta a la disciplina pels de dalt és difícil imposar-la als de baix.

El ministre de la GUERRA rectifica insistint en les seves anteriors manifestacions.

Ordre del día. — Jura el càrrec el senyor Amezola.

Segueix el debat del Missatge.

El senyor VINCENTI parla per al·lusions.

S'ocupa del problema de l'ensenyança amb relació al partit lliberal i defensa la gestió d'aquest i el criteri seguit en la qüestió de la doctrina.

L'orador parla tan vertiginosament que que a cada paragraf aixeca rumors i rialles.

El president es veu obligat a agitar varies vegades la campaneta per a restablir l'ordre.

Refereix l'orador sa actuació en el Congrés de ruseBl·les i diu que allà digué «Maura, sí».

El senyor LERROUX comença dient que extranya que a darrera hora hi hagi tant empenyo en accelerar aquest debat.

Jo procuraré — diu — emplear el menor temps possible, però com que la qüestió es complexa, tindré que ésser una mica extens.

Censura que el Govern possi tant interès en que s'aprovi el projecte de segona esquadra i el de la llei del Banc.

A son judici, tot aquest plet polític no és altra cosa que un plet personal entre el senyor Maura i la Corona i altre plet secular entr la Revolució i els seus enemics.

Per a explicar això darrer es remonta a l'any 1808. Va citant després tots els fets revolucionaris ocorreguts a Espanya fins arribar als successos de les Carolines mort de don Alfons XII i per últim a 1898, amb la pèrdua de les Colonies.

Des de l'any 75 a la data, s'ha governat sempre amb por a la revolució.

Des de la Restauració el partit conservador i el lliberal han viscut sempre en concomitancia.

Al·ludeix també a l'ingrés dels carlistes en la monarquía.

Parla de que fins l'any 1875 els Governs estaven tranquils i l'opinió era la que estaba alarmada i amb desitjos de fer la revolució, però no tenía organització.

Des del 75 a la data — continúa dient — l'opinió que ara est àorganitzada sembla tranquila, i no obstant, els Governs están alarmats.

Lo que ocorre ara es que no hi ha cabdills que portin ni dirigeixin a aquesta opinió a la revolució.

Resultat d'aquest tractat de coses ha sigut l'inestabilitat dels Governs en la centuria pasada.

En quatre etapes dels Governs de Isabel II hi hagué 51 Governs. La Restauració ha tingut 34 ministeris; Alfons XII tingué vuit Governs, durant la Regencia hi hagué nou governs, i durant el regnat d'Alfons XIII hi han hagut 17 Governs, entre ells dèu de lliberals.

Parla del poc temps que han durat tots els governs lliberals i va citantlos un a un, com igualment lo que han durat els conservadors.

Acusa a aquesta falta d'estabilitat la decadencia d'Espanya, puix es imposible una política fecunda per al país.

Hi ha que advertir—afegeix—que a pesar d'això, la nació té, encara que sembli extrany, potencia contributiva.

No es estrany, que després de totes aquestes coses, que'l senyor Maura, que per son natural moral i per son esperit religiós propens a veure la revolució cnetngués que havía arribat l'hora de odnar la baalla a la revolució.

Parla del talent del senyor Maura, entenent que tó dols naturals i que no les necessita dels llibres.

Sab moltes coses de tot lo que ocorreix i de tot lo que diuen els llibres, però ignora lo qu eocorreix a Espanya.

El senyor Cànovas morí amb un llibr a la mà. El senyor Canalejas davant d'una llibrería.

Si acàs succeís a S. S. una d'aquestes desgracies que jo no desitjo, puix desitjo quevisq ui molts anys, en pau i tranquilitat, segurament no'l sorpendría amb un llibre a la mà, ni sisquiera amb un devocionari.

S. S. es de tal llinatge, que sab tot lo que diuen els llibres, per instrucció o per observació, però S. S. que sab tant, està fòra completament de la realitat.

aF historia de la vida política del senyor Maura, dient que arribà a ésser orador eloqüentíssim, ministre respectat i quefe del partit conservador, encara que el senyor Sànchez de Toca, digus que era un temporer en el partit conservador.

Tots aquests triomfs, indubtablement han vingut a fer creure a S. S., que és un predestinat i que s'encomana a llurs mans salvar l'Espanya.

L'inestabilitat dels Governs lliberals li féu creure a S. S. que era l'home que necessitava Espanya, puix estigué 24 mesos en el Poder amb sols 11 ministres.

Al veure's S. S. fort i potent va creure que podía amb tot el món.

Es d'advertir qu eS. S. no fa cas de les coses petites que després se converteixen en dics.

Empró com que jo he dit que S. S. no viu en la realitat, va sobrevenir la crisi d'Octubre, que el meu entendre va a resucitar el pacte del Pardo.

Aquí s'ha dit que mentres S. S. senyor Maura era a la Cambra regia, a Palau, se va rebre un recado dient que'l partit conservador s'encarregaría del poder sense S. S. D'això potser ens en podría dir quelcom el comte de Romanones que's home que acostuma a estar ben enterat i com va poguer arrivar al Palau aquell recado.

El comte de ROMANONES: Jo sols se lo que passa a casa meva.

El senyor LERROUX: No ho he duptat mai. Però quan S. S, asaltà el poder, l'opinió té el dret de saber lo que passa a casa seva.

Afirma que el veto del partit radical i dels demés partits avençats no's va pas possar a En Maura, sinó a la seva política funesta de 1909. Nosaltres hem exitat en tot moment al senyor Maura a que rectifiqui aquella política si vol tornar a governar.

S. S. no ha contestat concretament a aquesta pregunta que li venim fent? Si se repetissin successos com els de 1909 S. S. emplearía uns resorts de Govern estigmatitzats per l'opinió pública? Farà S. S. una repressió tant cruenta com aquella? Si ocupés el Poder, tornaría a reduir les forces d'Africa.?

El senyor MAURA (interrompen) Ho tinc ja esplicat.

Allavors nosaltres hem de supossar que S. S. continuaría aquella política, que nosaltrers combaterem en tot sense defalliments.

En paragrafs brillants enatematitza la política maurista, tot acusant a En Lacierva dejudes, que a cambi de la sotmissió del govern ha venut a En Maura.

El ministre de la GOVERNACIO, li contesta.

eRfusa els atacs que ha dirigit al Govern.

Diu que ell es un sincer admirador republicà que tenía un programa de Govern, cosa de que careixen els republicans actualment i els radicals en primer lloc.

Elogía a En Maura, del qual diu que ha sigut l'home més respectuós amb la llei.

S'envaneix de no haver firmat la sentencia contra En Ferrer.

El senyor LERROUX: S. S. dèu dir més, no això que ja sabem, sinó si de haver-se demanat l'indult, quina actitut hauría adoptat.

El ministre de la GOVERNACIO: No es ocasió de fer afirmacions en và.

Acaba dient que'l partit conservador farà la seva vía realitzant des del poder el séu programa.

El senyor LACIERVA intervé, breument.

Diu que no ha sentit apenes al senyor Lerroux, però, que no l'importen les seves censures. El felicita per la suavitat id olcesa amb que ara tracta a En Maura, suavitat i dolcesa que no va tenir per En Salmerón, quan l'atentat d'Hostafrancs.

El senyor LERROUX, rectifica, també breument.

A En Sanchez Guerra, li diu que no val la pena de contestar la seva gratuita afirmació de que el partit republicà radical no té programa. No'l faig tant ignorant que això que sap tothom li hagi passat per alt, però S. S. ha sacrificat a una figura retòrica la seva fama de ben enterat.

Censura la manca de sinceritat d'En Sanchez Guerra al tributar elogis a En Maura, després de lo que ha succeït.

Acaba dient a En Lacierva que la seva situació actual el col·loca en un terreny, on els homes públics no deuen estar mai si volen exercir una fiscalització en els actes dels demés, sobreto tquan aquests s'ha realitzat a la llum del día i són del domini de tothom.

Ses ospèn el debat i s'aixeca la la sesisó a les vuit.

SENAT

S'obre la sessió a les 3'60 amb poca animació.

Aprovada l'acta, s'entra en lordre del día.

S'aprova el dictamen de la comissió d'actes sobre les de Càceres.

S'aprova el projecte de concessió d'un suplement de crèdit de 200.000 pessetes al presupost del ministeri d'Estat per a socòrrer als espanyols desvalguts a Mèxic.

Segueix el debat de projecte de ratificació del convent comercial amb Italia.

El senyor SEDO renúa el seu discurs començant per referir-se a lo dit ahir pel senyor Rodríuez Samgpedro en el míting maurista, sobre aquest tractat, dient que aquest Govern ha rectificat la política aranzelaria del senyor Maura. Creu que el Govern té d'aclarir aquest punt.

Manifesta que va a donar lectura de varies estadístiques per a provar els molts beneficis que's produiràn a Italia i els molts perjudicis que tindrà Espanya amb el tractat que's discuteix.

Reforça els seus arguments amb manifestacions que va fer l'altre día el senyor Matesanz.

Llegeix estadístiques de la producció de marbre, cànem, carbó vegetal, fusta, aviram, barrets i altres productes, tant a Italia com a Espanya, per a deduir la poca exportació que nosaltres podem fer a Italia.

Passa a tractar de les concessions que Italia fa a Espanya i diu que desitja tractar de convèncer al Govern dels grans perjudicis que pot ocasionar-nos la ratificació de la firma d'aquest tractat.

Torna a llegir estadístiques relatives a vins, surus i altres productes, posant de relleu els perjudicis que sufrirà Espanya i el funest precedent que s'estableix per a la negociació de futurs tractats.

S'ocupa del procediment seguit amb aquest conevni.

Diu que'l Govern italià ha declarat que'l valor d'aquest tractat significa per a Espanya una utilitat del 1 per 100.

Llegeix paragrafs d'un discurs del senyor Allendesalazar quan es va tractar aquest assumpte en el Congrés fa cinc anys en un debat en que varen pendre part els senyors Rahola, Soler i March i altres.

Recorda que's creà la Direcció general de Comerç per a atendre a desitjos vehements de les classes productores i sobre tot per a recollir lo que's refereix a expansió comercial.

Afegeix que aquesta direcció no ha pogut cumplir la seva missió per l'abandó dels Governs i pel fet d'haver-hi hagut sis directors generals en tres anys.

S'extén en altres consideracions i acaba mostrant-se resolt contrari al dictamen.

El senyor ALLENDESALAZAR, intervé breument per al·lusions.

El senyor CORTEZO, de la comissió contesta al senyor Sedó.

Com que al Saló no hi hà més que 27 senadors el president sospèn el debat i s'aixeca ala sessió a les 7'20.

D'eleccions

Tortosa. — En les eleccions efectuades abans d'ahir per a la designació d'un diputat pel districte de Roquetes ha obtingut el senyor Kindelán 5,112 vots i el senyor Barco 4,993.

DIVERSIONS PUBLIQUES

Teatres

TEATRE CATALÀ ROMEA

Avui dimarts, a un quart de deu. Escullit programa de sarçuela. Primer «Molinos de viento». Segón Debut de la tiple Lluisa Pérez amb la sarçuela

LA VIEJECITA

Tercer L'hermosa sarçuela en un acte

EL DUO DE LA AFRICANA

excelent conjunt d'interpretació.

Nota: Per malaltia de la senyora Tressols, se sospenen interinament les representacions de l'òpera «Alicia».

Teatre Tívoli

Gran companyía del Teatre Eslava de Madrid. Avui dimarts. Interessant estrena de l'opereta en tres actes, arranjament al castellá per En Ricard Blasco, música del mestres Quinito Valverde i Lluis Foglietti,

Las píldoras de Hércules

completament nova a Barcelona. 30 choristes, 30 professors, «Tangos» argentins, «matchichas» brasilenyes per 6 distingides i hermoses tiples, precioses «toilettes» darrers models de Paris.

Nota important: En l'interessant escena del segón acte en que sis bellíssimes tiples canten l'alegre «couplet» de l'aperitiu «Cok-Taille» amb la seva «pajita», quedará el teatre per un moment completament a fosques, veient-se al trasparent les ideals curves en l'original escala eléctrica anomenada de l'amor.

Demà dimecres segona representació de «Las píldoras de Hércules». Dijous tarde a les 5 colossal matinée. Divendres estrena de la sarçuela en un acte de gran éxit a Madrid «Serafina la rubiales». Aviat «El amigo Melquiades».

Teatre de Novitats

TEMPORADA D'ESTIU

Companyía del Teatre de la Comedia de Madrid. Avui dimarts. Nit a dos quarts de deu. 17 representació de la joguina cómica en 3 actes d'En Pierre Weber, arranjament a l'escena espanyola pels Srs. Paso i Abati,

El orgullo de Albacete

l'éxit dels éxits, representat mès de 150 nits consecutives en el teatre de la Comedia de Madrid. Demà dimecres vuitena a moda. La comedia en tres actes d'En J. Benavente

LO CURSI

i estrena del monòleg d'En Paso i Abati

LA PATA DE GALLO

interpretat per la senyora Alba. Divendres estrena de «Hilda Gilder».

Se despatxa a Comptadurìa.

Teatre Cómic

Segueix en augment l'éxit de la gran companyía d'opereta i sarçuela cómica d'En Guell-Espeita. Avui dimarts. Nit a dos quarts de deu. Entrada i butaca 2 pessetes. Entrada 0'35, timbre inclós. Primer «El chiquillo» Segón Exit asombrós «El Pretendiente», no existeix qui canti la cançó de «La Rosa» com el colós tenor Genovés. Tercer Estrena en aquest teatre

2 actes **La Gentuza** 2 actes

per tota la companyía. Dijous gran matinée. «Los Quàkeros». Divendres estrena important «La corte de Risalia» de gran éxit a Apol de Madrid. En assaig: «El amigo Melquiades».

Saturn Parc

Elegantíssim i hermós Centre de modernes atraccions amb els sports de major éxit que's coneixen, amenitzat tarde i nit per la molt notable banda del regiment de Vergara.

Entrada de passeig 10 céntims

AVUI DIMARTS DE MODA

Fantàstic festival en obsequi al simpàtic i popularíssim

Nano Paquito

que pendrà part en el brillant

"COSO BLANCO,,

que's celebrará a les 11 de la nit en la pista del Witching Waves. Festeig predilecte del món elegant i que promet doblement resultar animadíssim per l'original alicient de veure a don Paquito portar el seu respectiu cotxe, llançar amb la seva peculiar gracia boles de «confetti als concorrents.

Preus: Entrada de passeig 10 céntims. **Recinte Witching 15 cénts.** Llotges amb sis cadires i tres paquets de confetti 3 pessetes. El timbre a càrrec del públic.

TURO PARK

Gran centre d'atraccions. Obert tots els dies des de les 10 del matí a les 8 de la nit.

Inauguració oficial de la temporada de 1914

El dissabte 20 de juny

A les 9 de la nit

Grans i sorprenents atraccions. Muntanyes ruses, Water-chute, Esplèndida enllumenació, etz., etz.

Entrada de passeig 25 céntims

Concerts

ALCAZAR Gran Café Concert. Restaurant de primer ordre. Sarçueles alegres Continuament Grans Debuts.

ROYAL CONCERT «MUSIC-HALL»

Marqués del Duero, 105, davant Teatre Comtal

Grans Concerts tots els dies tarde i nit, per una important «Companyía de Varietés».

RECREO MUSIC-HALL

Marqués del Duero, 85

Grans debuts tots els dies tarde i nit, per una important COMPANYIA DE VARIETES.

Music-Hall LA BUENA SOMBRA Ginjol 3.

Tots els dies tarde i nit

GRAN CONCERT

CELEBRITATS MUNDIALS

ENTRADA LLIURE

MOULIN ROUGE.— MUSIC-HALL

Concerts tots els dies tarde i nit per nombrosa Troupe de Varietès.

Cines

Gran cine saló Doré

Avui dimarts hermosíssim programa de pel·lícoles i

5 colossals atraccions, 5

L'artista pedestre

Monetti

Exit sens igual del gran artista

Moreno

Hi ha que veure a Moreno musical, hi ha que admirar a Moreno ventriloc, hi ha que convences de lo molt que val Moreno com malabarista. Debut dels musicals de fama mondial

Los Couderc

Exit, éxit del duet cómic a transformació únics en el seu genre

Los Villasiul

decorat propi, repertori creació seva. Entusiasme sens igual de la monissima artista tan volguda d'aquest públic

Salud Ruiz

cançonetista única en el teu repertori especial. Aviat grans debuts.

Varies

FRONTO COMTAL

Tarde a dos quarts de cinc. Dos grans partits extraordinaris a «remonte» i a punta.

Entrada 1'50 pessetes.

Nit a un quart d'onze. Dos grans partits. Primer partit a 45 tantos a «remonte».

ROJOS: Echevarría, Errezabal.

BLAUS: Goenaga, Larrañaga.

Segon partit a 45 tantos a punta.

ROJOS: Anacabe, Marcelino.

BLAUS: Gabriel, Larrinaga.

Detalls per cartells.

Gran café de Novitats

SALA DE MATCHES DE BILLAR

Avui dimarts, dos quarts de tres tarde. Gran partit al quadre pels campions M. Sánchez, espanyol, Adorjan, húngar. Partits a tres bandes i a la roja pels professors senyors F. Sànchez, Ortega, Rodón, Sugrañes i Graner. 7 tarde i dos quarts de dotze nit: Partit a 3 bandes pels reputats professors Adorjan, campió húngar, M. Sánchez, campiò espanyol, Pereira, campió portuguès. ENTRADA LLIURE.

Butlletí comercial

15 de juny 1914

BORSA DE BARCELONA

Cotisació oficial

	Oper.	Diner	Paper
Londres, 90 dies vista	.....	26'02	....
— xec	.....	.....	26'42
París, xec	.....	.....	4'90
Madrid y plasses banca, a 8 d. v.	.....	.....	0'30

Efectes públics

	Oper.	Diner	Paper
Deute Int. em. 1903 serie A...	83'49	.....	.....
— — — — B...	83'40	.....	.....
— — — — C...	82'90	.....	.....
— — — — D...	.....	.....	.....
— — — — E...	81'00	.....	.....
— — — — F...	81'05	.....	.....
— — — — G.H.	82'25	.....	.....
— — — dif. series.	.....	.....	.....
— Amortisable serie A...	100'35	.....	.....
— — — — B...	100'30	.....	.....
— — — — C...	100'30	.....	.....
— — — — D...	100'10	.....	.....
— — — — E...	100'05	.....	.....
— — — — F...	.....	.....	.....
— — — dif. series.	.....	.....	.....
— — — serie A...	.....	.....	.....
— — — — B...	.....	.....	.....
— — — — C...	.....	.....	.....
— — — — D...	.....	.....	.....
— — — — E...	.....	.....	.....
— — — dif. series	.....	.....	.....
Títuls Deute Mpal. 1903-4-5...	92'75	.....	.....
— — — 1906 A B C	92'87	92'75	93'00
— — — 1907...	.....	.....	.....
— — — 1910...	.....	.....	.....
— — — 1912...	.....	91'50	92'00
— — Maig 1899 Eixxe.	.....	.....	.....
— — Abril 1907, Eixxe.	.....	.....	.....
— — Reforma 1905...	99'50	96'50	98'75
— — Mun. de Sarrià...	.....	98'50	99'00
Emprèstit Diputació Prov...	98'75	98'75	99'25
Port de Melilla y Xafarines..	.....	105'75	106'25

Obligacions

	Oper	Din.	Paper
Nord d'Esp., prior Barcelona	.....	.....	.....
— Lleida, Reus, Tar.	.....	.....	.....
— Villalba a Segovia.	.....	88'30	88'50
— esp. Alm. Val. Tar.	.....	87'50	87'75
— Osca a Fr.ª, alt. lla.	.....	88'25	88'75
Mins Sant Joan Abadeses...	.....	74'25	74'50
Tarragona a Barc. y Fransa.	53 50	53'50	53'65
Madrid Sarag. Alic. serie A.	.....	102'75	103'25
— — — B..	96'00	95'75	96'00
— — — C..	.....	85'75	86'25
— — — D..	83'62	83 50	83'75
Madrid a Barcelona, directes.	.....	.....	.....
— — Reus a Roda.	.....	49'00	49'50
Alm Val. y Tarrag., no adher.	.....	.....	.....
— — adherides.	82'25	72'25	72'50
Med. Zam. Or. Vigo, em 1882	.....	43'25	43'50
— — — 1883	.....	43'25	43'50
— — serie G y H	.....	71'50	72'00
Astúrias, Gal. y León, 1.ª serie	.....	.....	.....
— — 2.ª hipo	.....	.....	.....
Valladolid a Med. de Rioseco	.....	.....	.....
Madrid, Cácer. Port., serie 1.ª	.....	98'75	99'25
— — — 2.ª	.....	.....	.....
— — — 3.ª	.....	.....	.....
— totsels cent. impars.	.....	.....	.....
Basc-Asturià, 1.ª hipoteca	.....	.....	.....
— 2.ª —	.....	.....	.....
Cariñena a Saragossa	.....	.....	.....
Olot a Girona	.....	.....	.....
Ferrocarrils Andalusos	.....	91'50	91'75
Companyía General Tramvies.	97'00	97 00	87 25
— An. Tr. Bar. Ens. G.	.....	88'50	89'00
— Tr. Bar. S. A. y ed.	.....	.....	.....
— Barc. Elec.	.....	83 00	83 50
Comp. Gen. Aigües Barc.	.....	.....	.....
— — —	.....	.....	.....
Comp. Gen. Tab. de Filipines	98 50	98'00	98 50
— — preferents	.....	92'00	92'50
Port de Barcelona, em. 1895.	.....	.....	.....
— — — 1905.	100'50	.....	.....
— — Circul. 1909.	.....	.....	.....
— — — 1910.	102'00	.....	.....
— — — 1911.	.....	.....	.....
— — — 1912.	.....	.....	.....
Port de Tarragona	.....	.....	.....
Bnos pref.—Comp. reg. Ebre.	.....	80'00	81'00
Societa Catalana Gas	94'50	94'50	94'75
Foment Obres y Construc.	.....	90'50	91'00
Comp. Cotxes y Automòbils.	.....	95'00	93'50
Siemens Schuckert, Ind. El. a.	.....	96 85	97'35
Societat Valenciana Elec.	.....	98'50	99'00
Navegació y Industria	.....	.....	.....
Societat Carbons de Berga	.....	.....	.....
Energía Elèctrica de Catalunya	.....	95'75	96'25

Accions

QUEDA

	Oper	Diner	Paper
Banc de Barcelona	66'25	.....	.....
Banc Prestamsy Descomptes.	.....	.....	.....
Catalana General de Crèdit	.....	.....	.....

BORSI Y CANVIS

Informació de la casa FILLS DE F. MAS SARDÀ. *Rambla del Mig, 22.*

Borsí del matí

	Obre	Tanca
Interior fi de mes	81'01	80'97
Alacants ídem	94'95	95'00
Nords idem	94'60	94'55
Orenses, ídem	.....	.....
Colonials, ídem	.....	.....
Andalusos, ídem	.....	.....
Cotons... N O.	.....	.....
Catalanes	.....	.....

Borsí de la tarde

Interior, fi de mes pròxim	81'13	81'17
Alacants, ídem	95'75	95'80
Nords, ídem	95'30	95'35
Orenses, ídem	.....	.....
Colonials ídem	.....	.....
Andalusos, ídem	.....	.....
Banc Espanyol de l'illa de Cuba	.....	.....
Cotons... N O	.....	.....
Catalanes	.....	.....

Canvis de moneda

Alfons	4'40 p. 100
Isabels	7'40 —
Unses	4'50 —
Or de quatre duros	4'25 —
Or de un y dos duros	3'40 —
Dollars	7'40 —
Lliures esterlines	26'20 ptes.
Francs	4'50 p. 100
Marcs	127'50 —

Plaça de Barcelona

Informacións del CENTRO ALGODONERO DE BARCELONA

COTONS

LIVERPOOL 15 *juny*

	Anterior Tanca	Avui Obre	2.ª	3.ª	Tanca
Disponibles	7'84	....	....	7'80	....
Maig-Juny	7'47	....	....	....	7'44
Juny-Juliol	7'28	....	....	....	7'29
Juliol-Agost	7'28	7'30	7'28	7'25	7'29
Agost-Setembre	7'14	7'16	....	....	7'14
Setembre-Octubre	6'89	....	....	....	6'90
Octubre-Novembre	6'80	6'82	6'80	6'80	6'81
Novembre-Desembre	6 72	....	....	....	6'73
Desembre-Janer	6'71	....	....	....	6'72
Janer-Febrer	6'70	6 73	6'70	6'70	6'71
Febrer-Mars	6'71	....	....	....	6'72
Mars-Abril	6'72	6'73	6'72	6'72	6'73
Abril-Maig	6'71	....	....	....	6'73

JUMEL 15 *juny*

	Ant.-Obre	Avui-Obre	Tanca
Juliol	9'15	9'18	9'11
Nbre	9'35	N.	9'30

NOVA YORK, 15 *juny*

	Anterior Tanca	Avui Obre	2.ª	Tanca
Disponible	13'60	.....	.....	13'40
Juliol	13'10	13'06	13'08	12'92
Agost	13'09	13'03	13'07	12'91
Setembre	12'90	....	.....	12'73
Octubre	12'78	12'74	12'75	12 62
Novembre	12'62	.....	.....	12'49
Desembre	12'79	.....	.....	12'66
Janer	12'66	13'61	12'62	12'51
Març	12'70	12'67	12'67	12'55

NOVA-ORLEAN 13 *juny*

	Anterior Tanca	Avui 2.	Tanca
Disponible	13'15/16	.....	13 15/16
Juliol	13'57	12'52	13'42
Agost	13'45	13'41	13'28
Setembre	12'93	.....	12'83
Octubre	12'78	12'74	12'60
Desembre	12'75	.....	12'59
Gener	12'77	12'77	12'60

Arribades als ports dels Estats-Units 9,000 bales 2 dies, contra 4,000 de l'any anterior.

CAFES Y SUCRES

Informació de la casa EMILI GAISSERT Y C.ª, *carrer Princesa 61.*

HAVRE 15 *juny*

(Café good Average)	Obre	Tanca
Juliol	60'75	61'25
Setembre	61'25	61'75
Desembre	62'00	62'25
Març	62'30	62'75
Maig	63'00	63'25

Sostingut.

NOVA-YORK, *Dia 15 juny*

Cafè (Tipo núm. 7)	Obre	Tanca
Juiol	....	....
Setembre	....	....
Desembre	....	....
Març	....	....

PARÍS, 15 *juny*

	Obre	Tanca
Juny	34'25	34'25
Juliol-Agost	34'50	34'[illegible]
4 Octubre	32'50	32'[illegible]

Calma

HAMBURG, 15 *juny*

Sucre (Base 88 per 100)	Obre	Tanca
Juny	9'32	....
Agost	9'70	....
Octubre-Dbre	9'65	....
Janer-Març	9'77	....

Sostingut

LONDRES 15 *juny*

Sucre (Base 88 per 100)	Obre	Tanca
Juny	9 5	9 5
Agost	9 7	9 7
Ocbre-Dbre.	9 6 3/4	9 6 1/2
Gener-Març	9 8 3/4	9 8 1/2

Calma

HAMBURG, 15 *juny*

COURE	Obre	Tanca
Setembre	124'75	.....
Desembre	126'50	.....

Sostingut

HAVRE, 15 *juny*

Pebre Tellicherry	Obre	Tanca
Septembre	58'75	.....
Desembre	57'75	.....
Mars	58'75	.....
Maig	59'25	.....

Sostingut

PARÍS, 15 *juny*

Alcohol	Obre	Tanca
Octubre	42'50	42'50
4 Gener	42'57	42'57

Calma

HAMBURG, 15 *juny*

Caoutchouc	Obra	Tanca
Setembre	....	....
Març	....	....

HAVRE 15 *juny*

Llana Bueno Aires.	Obre	Tanca
Setembre	232'00	232'00
Març	207 00	207'00

Sostingut

Ateneu Pi i Margall

DE LA BARCELONETA

Hores de visita al Dispensari Mèdic públic gratuit

Malalties dels ulls, a càrrec del doctor Lluis Bonet Comajuncosa, tots els dimars, dijous y dissabtes, de set a vuit tarde.

Malalties de nois, a càrreg del doctor M. Roig y Roig, tots els dilluns, dimecres y divendres, de 9 a 10 del matí.

Cirugia y malalties de la dóna, a càrreg del doctor J. Vicedo Bonmatí, tots els dimars, dijous y dissabtes, de 6 a 7 tarde.

Nas, gorja y orelles, a càrreg del doctor Francisco Moreu, tots els dilluns y dimecres, de 6 a 7 tarde.

Medicina general, a càrreg del doctor Lluis G. Nogués y Gurri, tots els dilluns, dimecres y divendres, de 7 a 8 tarde.

Imprempta i estereotipia, Est, 16

Descobriment sensacional

CURACIÓ DE LES MALALTIES DE LA PELL Y TAMBE DE LES LLAGUES DE LES CAMES

La pell - Mals de les cames

ABANS DE LA CURACIÓ — DESPRÉS DE 15 DIES DE TRACTAMENT

Havem senyalat als lectors d'aquest periòdic el descobriment sensacional del senyor RICHELET, apotecari y químic a Sedàn (Fransa), en lo que toca a les malalties de la pell. Heusaquí la llista d'aquestes malalties que han estat curades després d'alguns dies per aquest tractament meravellós.

Eczema, brians, impetigos, acnes, sarpullidos, prurigos, rojors, sarpullidos tarináceos, sycosis de la barba, *picors, varices, llagues varicoses y eczemes varicoses de les cames; malalties sifilítiques.*

Aquest meravellós tractament exerceix sa acció tant sobre'l lloc ont se localisa'l mal, com sobre la sang, que després d'alguns dies, se troba transformada y purificada.

Tots els assaigs han tingut bon èxit, y no ha sobrevingut jamai una recaiguda després de la curació.

El preu del tractament és proporcionat a totes les condicions de la fortuna. (Hi ha també un tractament pera nois de tres fins a setze anys.)

El senyor RICHELET acaba d'instalar dipòsits a totes les farmacies y drogueries d'Espanya.

Un follet, en llengua castellana, tractant de les malalties de la pell serà enviat gratuitament pels dipositaris a totes les persones que'l demanin.

Pera obtenir també gratuitament aquest follet n'hi ha prou ab dirigirse

AL SR. L. RICHELET, 13, RUE GAMBETTA, SEDAN (FRANSA)

BARCELONA.—SENYORS VICENS FERRER y C.ª, Princesa, 1; farmacia y drogueria y la seva sucursal.—SENYORS FILLS DE J. VIDAL Y RIBAS, Moncada, 21, farmacia y drogueria y les seves sucursals.—DOCTOR ANDREU, Rambla de Catalunya, 66, farmacia. — SENYORS URIACH Y C.ª, Moncada, 20, drogueria; SOCIETAT AN.ª MONEGAL, Porta de l'Angel, 14, drogueria.—D. JOSEP SEGALÀ ESTALELLA, Rambla de les Flors, 4, farmacia, (Centre d'especifics) —D. VILADOT, farmacèutic.—D. ANTONI SERRA, farmacèutic.

CICLES **MOTOS SUN.**

SANROMA

Els més sòlids i llengers

...

Telèfon 1445

Balmes 62

BARCELONA

EL FARO

127 - Hospital - 127 - BARCELONA

Grans novitats - Explèndit assortit

TEMPORADA D'ISTIU 1914

Trajos llaneta en colors i formes novitat a mida, des de			20 ptes.
" negres i blaus de totes classes	"	"	18 "
" dril grandiós assortit	"	"	10 "

Trajos alpaca blanca, jerga blava, vicunya negra, lacos, bandes, camises, corbates, botonadures, colls i punys, etz., etz.

Gran assortit en robes confeccionades per a homes i nois. A preus inverosímils.

ECONOMIA VERITAT - PREU FIXE

SALUD

Fuerza y Belleza, por medio de la Gimnasia Sueca». Ptas. 1'50. Pídase en todas las librerías.

Decaimiento

No se padece leyendo «La Hoja Popular», que da novelas completas de los mejores autores, por [illegible]

TORRE

Alto y fuerte como una torre, se conserva uno leyendo «Teoría y práctica de [illegible] Gimnasia Respirato[illegible] Sociedad Genera[illegible] caciones. B[illegible]

Biblioteca

[illegible] e interesante se [illegible]btiene con las [illegible] que publica Sociedad General de Publicaciones [illegible]ación, 211. [illegible]arcelona. [illegible]no 3092.

Fuera canas

No las tiene el que lee y practica los consejos contenidos en la hermosa obra LA MEDICINA NATURAL. *Los baños de sol, de aire y de luz en casa*. Sociedad General de Publicaciones. Barcelona.

ORO FINO

Pida en todos los kioscos los tomitos de la Biblioteca «Oro fino», que por 30 céntimos, da obras completas de J. Octavio Picón, Larrubiera, Zamacois, Trigo, etc.

Hipotecas

La mejor colocación del dinero es suscribirse a «El Hogar y la Moda». Pida a muestra a la Sociedad General de Publicaciones. Diputación, 211. Barcelona.

ASÍ

como este anuncio se sobrepone a los demás, así se sobrepone El Hogar y la Moda a todas las demás publicaciones de su clase. Porque ninguna otra da, por dos reales al mes, lo siguiente:

Un cuaderno semanal de El Hogar y la Moda.

Un cuaderno semanal de Novela, fina, interesante y moral.

Un cuaderno semanal de Diccionario Ilustrado.

Un cuaderno semanal de Historia General de España

Es decir, que entre Periódico, Diccionario e Historia, el suscritor recibe

16 cuadernos al mes por 2 reales

Añádase a esto que El Hogar y la Moda da, además, PATRONES RECORTADOS y bonitos y prácticos

REGALOS MENSUALES

a que pueden optar todos los suscriptores.

¡¡TODO POR LOS 2 REALES AL MES!

Si quiere V. recibir unas muestras gratuitas de estas Publicaciones, llene usted el cupón adjunto y mándelo a la

SOCIEDAD GENERAL DE PUBLICACIONES

Diputación, 211.— BARCELONA

advirtiéndole que los que se suscriban ahora, podrán empezar a recibir todas las publicaciones desde el número 1.

D. ———— que vive en ———— calle de ———— n.° ——— piso ———, desea recibir muestras gratuitas de El Hogar y la Moda y su Biblioteca.

OCA[illegible]

la tiene el q[illegible] se suscriba a [illegible] Colección Po[illegible] Ilustrada. Pid[illegible] ted muestras g[illegible] a la Sociedad G[illegible] de Publicaciones Diputación, 211. B[illegible]

GRATIS

se mandan muestras c[illegible] «Revista de Educación» Sociedad General de Publicaciones. Barcelona.

MERITORIO

es el trabajo de la Sociedad General de Publicaciones, divulgando las obras maestras de la Literatura en su «Hoja Popular». Cada novela completa 20 céntimos. Pídase en los kioscos.

SE VENDE

como pan bendito, LAS FRONDAS. — CANTOS SOMBRÍOS, por el exquisito poeta Román de Saavedra. Librerías y Sociedad General de Publicaciones.

Tres años

EN ALEMANIA. MEMORIAS DE UN PENSIONADO», por el Dr. Agustín Murúa y Valerdi. Sociedad General de Publicaciones.

[illegible]lincuencia

[illegible] los niños. Causas, [illegible]edios, por Víctor [illegible]lcior y Farré. [illegible]a documentadí[illegible]ma, de verdade[illegible]sana divulga[illegible]ón, premiada [illegible] la Sociedad [illegible] Amigos de [illegible]nstrucción [illegible] el concurso de 1910. [illegible]etas 2.

[illegible]es

[illegible]ión a [illegible]da con el [illegible]ato del autor. Precio: 1 peseta.

usted

desea tener buenos [illegible]ditos regalos? Suscríbase, pues, al periódico titulado «El Hogar y La Moda» Barcelona. Diputación, 211.

MAESTROS

Tenéis el deber de leer la «Revista de Educación», la más completa revista pedagógica que se publica en España. Muestras en la Sociedad General de Publicaciones. — Diputación, 211. Barcelona.

MÁQUINA

D'ESCRIURE

"The Chicago,,"

Propia per a despatx.

15 pessetes mensuals i una petita entrega a l'acte.

24 mesos de plaç. Al comptat gran rebaixa.

ANTONI ALTISENT BARCELONA

Portaferrissa, 22 pral. Apartat 287

SENYORETES, VIUDES I CABALLERS

Si desitjeu casar-vos ventatjosament, consulteu **Comtal, 4 pral.** tocant a Plaça Sta. Agna. **ÇASA SERIA I RESERVADA** (Consultes a domicili)

DINER en 1.ª hipoteca i sobre valors desde'l 3 per 100 anyal, en lletres, propietaris, industrials i comercials des de'l 1 1/2 per 100 al mes.

DINER en 2.ª hipoteca, usdefruits, parts indivises i sobre generes, pianos, carruatges i tota garantía que convingui. Rambla Santa Mònica, 4, entresol.

DISCS ODEON

Impressió admirable en els nous discs:

LA MUÑECA DEL AMOR

SUEÑO DE PIERROT

DUO DE LA AFRICANA

LA TEMPESTAD - ALIRÓN

LADRON - MARGARITA, etc.

Exit immens en les combinacions de discs impressionats exclusivament per a **LA CONDAL**

Les dues cares immillorables - Sempre novitats - Ningú surt sense comprar.

LA CONDAL — Compte de l'Assalt, 101.— Barcelona.

MARIN - OPTIC

Gran assortit en gafes y lentes de cristall de roca de primera classe, a 6 PESSETES. Lentes d'aigua cristall insuperable. Preus reduits. Se serveixen amb exactitut y rapidesa els encàrregs dels senyors metges y oculistes. — Se garantisen els objectes.

ARCS, 3 (JUNT A LA PLAÇA NOVA)

Aparells parlants, discs i rotllos autopianos

COMPRA, CANVI I LLOGUER

New-Phono. Ample, 35-Barcelona sucursal Plaça Trilla, 4, Gracia

El A. B. C. Hospital, 121

Màquines per a cosir, garantitzades

Des de 30 pessetes

Accessoris i reparacions

ES COMPREN tota classe de mobles, pianos, caixes per a capdals i objectes varis. Carrer Boquería, número 47

MÁQUINES PER A FER GEL

NEVERES

DAVID FERRER I C.ª S. EN C.

PASSEIG DE GRACIA, NÚM. 94

Barcelona

ESQUELES MORTUORIES

SEN'ADMETEN AN AQUESTA IMPREMTA, FINS A LES DUES DE LA MATINADA